

A young boy wearing a straw hat and a blue checkered shirt is sitting on the grass, leaning against the trunk of a large tree. He is holding an open book and appears to be reading. The ground is covered with fallen yellow leaves, suggesting an autumn setting. The background shows a lush green forest with sunlight filtering through the trees.

คู่มือสอนเด็กเรื่องความเข้าใจ

ในพระลักษณะของพระเจ้า

by Kevin J. Mullins

คู่มือสอนเด็กเรื่องความเข้าใจ
ในพระลักษณะของพระเจ้า

เควิน เจ มัลลินส์

จัดพิมพ์โดย

เว็บไซต์: fatheroflove-thailand.com

อีเมล: fatheroflove.info@gmail.com

กุมภาพันธ์ 2021

สารบัญ

บทนำ - คำกล่าวถึงบิดามารดา และผู้ปกครอง.....	4
พระเยซูคริสต์จะทรงทำอะไร.....	5
จงรักศรัทธของท่าน.....	7
พระเจ้าทรงเป็นความรัก.....	15
เหตุการณ์น้ำท่วมและพระลักษณะของพระเจ้า.....	22
ภัยพิบัติแห่งอียิปต์และพระลักษณะของพระเจ้า.....	42
งูพิษและพระลักษณะของพระเจ้า.....	50
คำปรีศนา.....	55

เควิน เจ มัลลินส์ เป็นผู้ที่รักในความจริงที่อยู่
ในพระคัมภีร์ซึ่งได้เปิดเผยพระลักษณะของ
พระเยซู เขาเป็นคนธรรมดาที่รักเด็ก ๆ และ
ต้องการเห็นพวกเขาประสบความสำเร็จ ความ
สนใจหลักของเขาคือการพิสูจน์พระลักษณะ
ของพระเจ้าและขจัดคำสาปของซาตาน

เควินอาศัยอยู่ในรัฐเมน สหรัฐอเมริกา และมี
ลูกที่น่ารักสามคน - สองคนโตแล้ว ชื่อ ไอแซค
และเฮลีย์ และอีกคนอายุ 6 ขวบ ชื่อ เอเลี่ยน่า

บทนำ - คำกล่าวถึงบิดามารดา และผู้ปกครอง

ผมเชื่อว่าปัญหาที่ว่าทำไมหลายคนสับสนในเรื่องของพระลักษณะของพระเจ้าซึ่งอยู่ในความเข้าใจของเราเองถึงวิธีการอ่านและศึกษาพระคัมภีร์อย่างถูกต้อง ต้องอ่านพระคัมภีร์ตามตัวอักษรหรือไม่แน่นอน อย่างไรก็ตาม โปรดจำไว้ว่า เราต้องพิจารณาพระคัมภีร์ทั้งหมด ไม่ใช่เพียงแค่พระคัมภีร์ข้อเดียว พระคัมภีร์ข้อเดียวอาจพูดบางอย่างไปในทางหนึ่ง แต่อีกข้อหนึ่งที่พูดถึงหัวข้อเดียวกันนั้นอาจใช้คำที่แตกต่างกันเล็กน้อย เมื่อเราสามารถรวบรวมและเปรียบเทียบพระคัมภีร์หลาย ๆ ข้อมารวมกันซึ่งกล่าวถึงหัวข้อนั้นแล้ว จากนั้นเราจะรู้ว่าเรามีความถูกต้อง

การสอนลูกหลานถึงวิธีการอ่านและการศึกษาพระคัมภีร์มีความสำคัญมากสำหรับชีวิต เด็ก ๆ หลายคนเติบโตขึ้นมาพร้อมกับการอ่านหนังสือและได้ยินถ้อยคำที่หลากหลายเกี่ยวกับพระเจ้า ดังนั้น เมื่อพวกเขาเติบโตใหญ่ พวกเขาจะเริ่มอ่านเรื่องราวในพระคัมภีร์ที่ดูเหมือนจะยืนยันกับพวกเขาว่าพระเจ้านั้นทรงเป็นองค์พระราชที่อาฆาตแค้นซึ่งทรงฆ่าคนหลายพันล้านคนเพียงเพราะว่าพวกเขาไม่ทำตามสิ่งที่พระองค์ตรัส สิ่งนี้มักจะนำพวกเขาไปสู่ลัทธิอเทวนิยมที่ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้า

ปัญหานี้เป็นปัญหาใหญ่ที่กำลังเกิดขึ้นกับคนทั่วโลก ซึ่งจำเป็นที่จะต้องได้รับการทำให้กระจ่างแจ้งก่อนที่พระเยซูจะเสด็จกลับมาอีกครั้ง หลายคนกำลังเข้ามามีความเข้าใจที่ถูกต้องมากขึ้นเกี่ยวกับพระลักษณะที่แท้จริงของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการประกาศความจริงอันยิ่งใหญ่นี้โดยเขียนขึ้นและอธิบายให้บุตรหลานของเราได้ฟังกัน ดังนั้น จึงมีการจัดทำหนังสือเล่มนี้ขึ้นมา ผมทูลอธิษฐานวิงวอนว่า ไม่เพียงแต่ลูกของคุณเท่านั้นที่จะได้รับพระพรเมื่อพวกเขาอ่านหนังสือเล่มนี้ แต่คุณทั้งหลาย (พ่อแม่หรือผู้ปกครอง) ก็เช่นกัน ขณะคุณอ่านให้กับลูกที่รักของคุณฟัง หากคุณต้องการศึกษาสิ่งเหล่านี้ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น โปรดติดตามชมเว็บไซต์ของเราได้ที่ Fatheroflove-thailand.com

ผมทูลอธิษฐานว่าขอให้หนังสือเล่มนี้จะเป็นคู่มือที่ดีในการช่วยสอนให้ลูก ๆ ของคุณได้พัฒนาความรักที่หยั่งรากลึกต่อพระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงห่วงใยพวกเขาอย่างสุดซึ้งและที่ได้ทรงสร้างพวกเขาขึ้นมาเพื่อจุดประสงค์อันยิ่งใหญ่

เควิน เจ มัลลินส์

พระเยซูคริสต์จะทรงทำอะไร

เมื่อคุณคิดถึงพระลักษณะของพระเยซู คุณจะคิดถึงคำไหนระหว่างคำเหล่านี้ ความเมตตา ความรัก ความอ่อนโยน การยกโทษ หรือ ความหวังโยล่ะ

ตอนนี้ให้นักถึงคำที่ใช้อธิบายถึงพระบิดาเจ้าในสวรรค์ของเราหน่อยสิ คำเหล่านี้มีความแตกต่างหรือเหมือนกันไหม คุณคิดว่าพระเจ้านั้นทรงกระทำการต่างไปจากพระเยซูพระบุตรของพระองค์หรือไม่

วันหนึ่ง สาวกคนหนึ่งของพระเยซูที่ชื่อว่า ฟิลิป ขอพระองค์สำแดงให้พวกเขาเห็นว่า พระบิดาทรงกระทำอย่างไร พระเยซูตรัสตอบกับเขาว่า

“ฟิลิป เราอยู่กับท่านนานถึงขนาดนี้แล้วท่านยังไม่รู้จักเรามากหรือ **คนที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา** ท่านจะพูดได้อย่างไรอีกว่า ‘ขอสำแดงพระบิดาให้พวกเขาได้เห็น’ ยอห์น 14:9

นี่เป็นความจริงที่สำคัญมากที่พระเยซูทรงบอกเรา พระบิดาบนสวรรค์ของเราไม่ได้ทรงกระทำแตกต่างไปจากพระเยซูเลย อันที่จริง นี่คือสาเหตุที่พระเยซูเสด็จมาในโลกนี้ พระองค์เสด็จมาเพื่อสำแดงให้เราเห็นว่าพระบิดาทรงกระทำอย่างไร ค่ะหนึ่งขณะพระเยซูทรงอธิษฐาน พระองค์ตรัสกับพระบิดา ดังนี้

ข้าพระองค์ถวาย**พระเกียรติ**แด่พระองค์ในโลกล เพราะข้าพระองค์ทำกิจที่พระองค์ทรงให้ข้าพระองค์ทำนั้นสำเร็จแล้ว ยอห์น 17:4

พระเยซูทรงหมายความว่าอย่างไร เมื่อพระองค์ตรัสว่า “ถวายพระเกียรติ” แต่พระบิดาของพระองค์ ซึ่งหมายความว่าพระองค์ทรงสำแดงให้เราเห็นถึงวิธีที่พระบิดาของเราทรงกระทำ ทุกสิ่งที่พระเยซูตรัสและทรงทำนั้น เพื่อ “ยกย่อง” พระบิดาของพระองค์

คุณเคยเห็นตัวอักษรภาษาอังกฤษสี่ตัวนี้ไหม WWJD ตัวอักษรเหล่านี้เป็นตัวอักษรย่อของคำถามหนึ่ง และ คุณรู้หรือไม่ว่าคำถามนั้นคืออะไรกัน คำถามก็คือ พระเยซูจะทรงทำอะไร (เป็นประโยคคำถามภาษาอังกฤษที่ใช้ตัวอักษรย่อเหล่านี้คือ What Would Jesus Do?)

หลายคนมักจะถามคำถามนี้ขึ้นมาเมื่อพวกเขาเหล่านั้นจำเป็นต้องทำการตัดสินใจที่สำคัญมาก คุณควรทำอะไรหากมีคนทำร้ายคุณ นี่คือนเวลาที่หลายคนถามคำถามนี้ขึ้นมา ที่ว่า พระเยซูจะทรงทำอะไร

พระเยซูจะทรงทำอะไรถ้ามีคนทำร้ายพระองค์ พระองค์จะทรงทำร้ายคนนั้น

ตอบกลับไปด้วยหรือ พระองค์จะทรงตอบโต้กลับด้วยวาจาที่ไม่ดีด้วยหรือเปล่า หรือพระองค์จะทรงต่อสู้กับพวกเขาเลยไหม คุณรู้หรือไม่ว่ามีหลายครั้งที่ผู้คนที่ทำร้ายพระเยซู ผมคิดว่าเราควรมาดูเรื่องราวเหล่านี้สักสองสามเรื่องที่ได้กล่าวในพระคัมภีร์กันเถอะ เพื่อที่เราจะได้เข้าใจถึงคำตอบของคำถามของเราจริง ๆ ว่า พระเยซูจะทรงทำอะไร

จงรักศรัทธาของท่าน

ในสมัยนั้นมีผู้นำศาสนาหลายคนที่ไม่ชอบหลักคำสอนที่พระเยซูทรงสอนผู้คน พวกเขาอารมณ์เสียมากที่ผู้คนจำนวนมากไปหาพระเยซูเพื่อฟังคำตอบของพระองค์ สำหรับคำถามที่เกี่ยวกับพระเจ้าและพระลักษณะของพระองค์ ผู้นำเหล่านี้ต้องการให้ผู้คนมาฟังพวกเขาสำหรับคำถาม พวกเขาเลยหาวิธีกำจัดพระเยซู จึงได้คิดแผนชั่วจับพระเยซู

คืนหนึ่ง ขณะพระเยซูทรงอยู่กับเหล่าสาวกของพระองค์ ผู้นำบางคนและทหารโรมันมาจับกุมพระเยซูไป สาวกคนหนึ่งของพระเยซูชื่อเปโตรไม่พอใจเรื่องนี้มาก เขาจึงซัดดาบออกมาแล้วฟันหูผู้ชายข้างหนึ่งขาด โอ๊ย

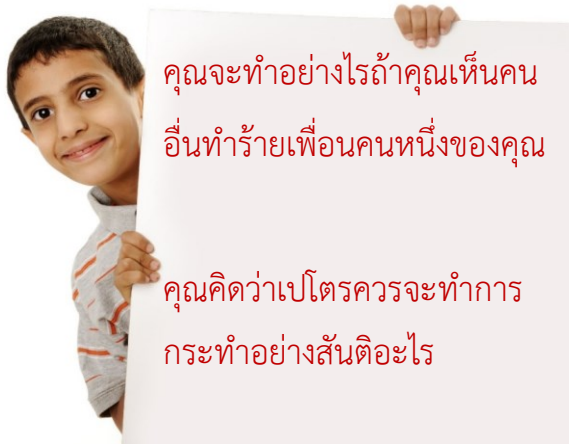

คุณคิดว่าพระเยซูจะตรัสกับเปโตรอย่างไร อย่างนี้เลยไหม “เปโตร เจ้าทำได้ดีมาก” พระเยซูทรงมีความสุขหรือไม่ที่สาวกของพระองค์พยายามช่วยพระองค์ในลักษณะอันทารุณเช่นนี้ คำตอบคือ เปล่าเลย แน่แน่นอนว่าพระองค์ไม่ทรงยินดีอยู่แล้วกับการกระทำเช่นนี้

ชายที่หูขาดมีนามว่ามัลคัส เมื่อพระเยซูทรงเห็นมัลคัสกำลังทุกข์ทรมานและเจ็บปวด พระองค์ก็ทรงเอื้อมมือไปแตะบริเวณที่เคยเป็นหูของเขา และทรงรักษาเขาให้หาย พระเยซูทรงมอบหูใบใหม่ให้มัลคัส มาอ่านดูเรื่องราวนี้จากพระคัมภีร์กันเถอะ ซึ่งมีกล่าวดังนี้

เมื่อพวกสาวกของพระองค์เห็นว่ากำลังจะเกิดอะไรขึ้น พวกเขาจึงทูลถามพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ให้พวกข้าพระองค์เอาดาบสู้ไหม” คนหนึ่งในพวกสาวกฟันทาสคนหนึ่งของมหาปุโรหิตถูกหูข้างขวาขาด แต่พระเยซูตรัสว่า “พอเสียวที่เถอะ” แล้วพระองค์ทรงตะตองใบหูของคนนั้นและทรงรักษาเขา ลูคา 22:49-51, ยอห์น 18:10

ว้าว แม้ว่าคนเหล่านั้นจับกุมพระองค์ พระเยซูก็ยังทรงเมตตากรุณาพวกเขา มัลคัสพยายามทำร้ายพระเยซู แต่พระเยซูก็ยังทรงรักษาและช่วยเขาให้หายจากความเจ็บปวดและได้หูใบใหม่

พระเยซูทรงรู้ว่าไม่ใช่ธรรมชาติของมนุษย์ที่เราจะแสดงความกรุณาต่อคนที่ไม่กรุณาต่อเรา นั่นคือเหตุผลว่าทำไมเราต้องขอความช่วยเหลือจากพระเยซู เมื่อมีคนไม่มีความเมตตา contigo ให้คุณลองพยายามอธิษฐานขอให้พระเยซูเข้ามาสถิตอยู่ในใจของคุณ เพื่อที่คุณนั้นจะได้ทำต่อผู้อื่นอย่างที่พระองค์ทรงทำให้เราอ่านสิ่งที่พระเยซูตรัสให้ดี

“ท่านทั้งหลายได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้ว่า ‘จงรักเพื่อนบ้านของท่าน และ

เกลียดชังศัตรูของท่าน' มัทธิว 5:43

ให้หยุดตรงนี้ชั่วครู่และลองคิดดูก่อน คุณเคยได้ยินคนพูดลักษณะนี้มาก่อนหรือไม่ คุณอาจจะไม่เคยได้ยินคนพูดในเชิงนี้มาก่อน แต่มันเป็นวิธีที่หลายคนมักจะทำกัน มันง่ายมากที่จะรักใคร่สักคนที่เป็นเพื่อนของเรา แต่มันยากที่จะรักใคร่สักคนที่เป็นศัตรูของเรา พวกคนที่พยายามจ้องทำร้ายเราอยู่เสมอ ให้ลองนึกถึงคนที่ทำไม่ดีกับคุณ บางทีคน ๆ นั้นอาจหัวเราะเยาะใส่คุณหรือผลักให้คุณล้มลง

มาอ่านด้วยกันต่อเถอะ ให้ดูสิ่งที่พระเยซูตรัสเกี่ยวกับวิธีที่เราควรจะปฏิบัติต่อผู้ที่ไม่ประสงค์ดีกับเราในบางครั้ง ซึ่งมีกล่าวไว้ดังนี้

แต่เราบอกพวกท่านว่า จงรักศัตรูของท่าน และจงอธิษฐานเพื่อบรรดาคนที่ข่มเหงพวกท่าน เพื่อว่าพวกท่านจะเป็นบุตรของพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ มัทธิว 5:44-45

น่าทึ่งใช่ไหมละ พระเยซูทรงบอกให้เรารักศัตรูและอธิษฐานเพื่อใครก็ตามที่ทำร้ายเรา แม้ว่าพวกเขาจะทำไม่ดีกับเราก็ดังนั้น แต่เรายังต้องรักพวกเขาไม่ว่าการกระทำหรือคำพูดของพวกเขาจะเป็นอย่างไร

“แต่ทำไมเราต้องอธิษฐานเผื่อพวกเขาด้วยล่ะ”
คุณอาจจะถาม “พวกเขาไม่ใช่คนที่ต้องการความช่วยเหลือ” นั่นเป็นคำถามที่ดี ดูเหมือนว่าคนที่ถูกฉกฉวยและถูกหัวเราะเยาะต่างหากที่ต้องได้รับความช่วยเหลือเป็นส่วนใหญ่ แต่ให้คิดในอีกแง่มุมหนึ่ง หากมีคนหัวเราะเยาะคุณเพียงเพราะว่าทำผิด สิ่งที่คุณต้องทำคือไม่สนใจพวกเขาและเดินจากไป หรือบางทีคุณอาจลองหัวเราะไปกับพวกเขาดูบ้าง เมื่อพวกเขาเห็นว่าการกระทำแบบนี้ไม่รบกวนใจ

คุณแล้ว ส่วนใหญ่พวกเขาก็จะหยุด

เด็กชายหรือเด็กหญิงที่หัวเราะเยาะและแสดงท่าทีทำร้ายผู้อื่นอาจพบได้ว่ามันยากจริงๆ ที่จะกระทำดีให้ในบางครั้ง

เป็นเพราะว่าสถานที่ที่พวกเขาอาศัยอยู่นั้นมักจะมีผู้คนที่ทำร้ายพวกเขาเสมอ และนี่คือหนทางเดียวที่ทำให้พวกเขาได้เรียนรู้มาจึงได้ปฏิบัติต่อผู้อื่นเช่นนี้ ถ้าคุณลองไตร่ตรองดูดี ๆ แล้ว คนที่ทำร้ายผู้อื่นคือคนที่ต้องการความช่วยเหลือมากกว่า

ยิ่งบุคคลนั้นกระทำการที่ร้ายมากขึ้นเท่าใด บุคคลนั้นก็ยิ่งต้องการให้พระเยซูช่วยพวกเขามากขึ้นเท่านั้น เป็นสิ่งที่ถูกแล้วที่เราต้องอธิษฐานเผื่อพวกเขา อธิษฐานเผื่อพวกเขาเพราะว่าคุณรักและห่วงใยพวกเขา แม้ว่าพวกเขาจะทำร้ายคุณก็ตาม

พระเยซูทรงรักคนที่ทำร้ายพระองค์ใหม่ พระองค์ทรงอธิษฐานเผื่อพวกเขาหรือไม่
แน่นนอนอยู่แล้วว่าพระองค์ทรงอธิษฐานเผื่อพวกเขา หลังจากที่พระเยซูถูกคน
เหล่านั้นจับกุมตัวไป พวกเขาหัวเราะเยาะและถ่มน้ำลายใส่พระองค์ พวกเขายังตรึง
พระหัตถ์และพระบาทของพระองค์ที่กางเขน พระเยซูทรงอธิษฐานเผื่อพวกเขาใหม่
ใช้แล้ว พระองค์ทรงอธิษฐานให้พวกเขา ซึ่งกล่าวดังข้อพระคัมภีร์ในรูปต่อไปนี้

เมื่อไปถึงสถานที่แห่งหนึ่งที่เราเรียกว่าอะโหลคศรียะ
เขาก็ตรึงพระองค์ไว้ที่นั่นบนกางเขน ... พระเยซูตรัส
ว่า “พระบิดาเจ้าข้า ขอทรงยกโทษพวกเขา เพราะ
เขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร” ลูคา 23:33-34

พระเยซูจะทรงสิ้นพระชนม์ที่กางเขนในอีกไม่กี่ชั่วโมง แต่พระองค์ทรงรู้ว่าคน
เหล่านั้นที่ทำร้ายพระองค์ คือคนที่ต้องได้รับความช่วยเหลือ พระองค์จึงทรง
อธิษฐานเผื่อพวกเขา พระเยซูทรงทราบว่าพระบิดาของพระองค์ทรงสามารถทำให้
พระองค์ฟื้นคืนพระชนม์ชีพอีกครั้ง พระเยซูทรงวางใจในพระบิดาของพระองค์
พระองค์ทรงอธิษฐานให้คนอื่นวางใจในพระบิดาเช่นกัน

แต่พวกคนชั่วนั้นไม่ได้รักพระเยซูหรือพระบิดาของพระองค์เลย พวกเขาไม่ต้องการ
อะไรกับข้อความแห่งความรักของพระองค์ พระเยซูทรงเศร้าพระทัยในเรื่องของ
พวกเขา พระองค์ทรงทราบว่าพระบิดาทรงยกโทษให้ทุกคนแล้ว ถึงแม้ว่าคนเหล่านี้
จะทำร้ายพระองค์ พระองค์ทรงอธิษฐานให้พวกเขายอมรับการให้อภัยจากพระเจ้า
และพบกับความสุขในการเป็นลูกของพระเจ้า ผู้ที่ทรงรักเราไม่ว่าเราจะทำผิดอะไร
มากก็ตาม เมื่อใดที่เรารู้สึกสำนึกว่าเราทำผิด ให้จดจำถ้อยคำจากพระบิดาบนสวรรค์

เราได้รักเจ้าด้วยความรักนิรันดร์ เพราะฉะนั้น

เราจึงนำเจ้ามาด้วยความรักมั่นคง เยเรมีย์ 31:3

ความรักที่พระเจ้ามีต่อคุณคือ “ช่วนิรันดร์” ซึ่งหมายความว่า ความรักที่พระองค์มีต่อคุณนั้นจะไม่มีวันสิ้นสุด

ดังนั้น อย่าพลาดจุดสำคัญ เมื่อเรารักศัตรูของเราและอธิษฐานเผื่อพวกเขา *“เราก้จะกระทำเหมือนดังพระบิดาบนสวรรค์ทรงกระทำแล้ว”* เราจะเห็นได้ว่า

พระองค์ทรงรักศัตรูของพระองค์ พระองค์ก็ยังทรงรักผู้ที่ไม่ตอบรักพระองค์กลับด้วย พระเยซูตรัสต่อไปว่า

ถ้าพวกท่านทำดีเฉพาะกับคนที่ทำดีต่อท่าน ควรนับว่าเป็นคุณความดีของท่านหรือ เพราะแม้แต่พวกคนบาปก็ทำอย่างนั้นเหมือนกัน ... แต่จงรักศัตรูของท่านและทำดีต่อเขา ... แล้วท่านจะเป็นบุตรขององค์ผู้สูงสุด เพราะว่าพระองค์ทรงพระกรุณาทั้งต่อคนอกตัญญูและคนชั่ว พวกท่านจงมีใจเมตตากรุณาเหมือนอย่างพระบิดาของท่านมีพระทัยเมตตากรุณา ลูคา 6:33,35-36

คุณเห็นในสิ่งที่พระเยซูตรัสข้างต้นนี้แล้วใช่ไหม พระองค์ตรัสว่า พระเจ้าทรง *“พระกรุณาต่อคนอกตัญญูและคนชั่ว”* ตลอดกาล

ผมขออธิษฐานวิงวอนว่าคุณจะเริ่มเข้าใจถึงพระลักษณะของพระเจ้าดีขึ้นกว่าเดิม มีหลายคนที่ไม่พอใจที่บิดเป็นพระเจ้า พวกเขาพูดว่า พระองค์ทรงทำลายคนที่ไม่ตอบรักพระองค์กลับ หลักคำสอนแบบนี้ทำให้คนกลัวพระเจ้า พวกเขากลัวว่าพระองค์

จะทรงทำลายพวกเขาหากพวกเขาไม่ทำตามสิ่งที่พระองค์ตรัส แต่เราได้เรียนรู้ไป
แล้วว่า พระองค์นั้นทรงอ่อนโยน ทรงรักและเมตตากรุณาต่อเราเสมอ แม้กระทั่งกับ
คนอกตัญญูและคนชั่วที่ทำร้ายพระองค์

คุณจำใครได้ไหมที่เพิ่งทำร้ายคุณมาไม่
นานนี้
ก่อนจะอ่านหน้าถัดไป ให้ลองคุกกี้
และอธิษฐานเพื่อพวกเขาดูไหม
ให้ลองดูหน่อยจะเป็นไร

พระเจ้าทรงเป็นความรัก

สาวกคนหนึ่งของพระเยซูชื่อ ยอห์น เขารู้จักพระเยซูเป็นอย่างดีและเข้าใจถึงสิ่งที่พระเยซูตรัสเกี่ยวกับพระบิดาบนสวรรค์ ยอห์นได้เขียนเรื่องนี้ที่เกี่ยวกับความรักของพระเจ้า ซึ่งมีกล่าวดังนี้

ท่านที่รักทั้งหลาย ขอให้เรารักกันและกัน เพราะว่าความรักมาจาก

พระเจ้า และพระเจ้าทรงเป็นความรัก 1 ยอห์น 4:7-8

ยอห์นกล่าวว่า “พระเจ้าทรงเป็นความรัก” รักแท้มาจากพระเจ้า หากเราต้องการรักผู้อื่นอย่างถูกวิธี เราต้องยอมให้พระเจ้าเข้ามาสถิตอยู่ในใจเรา พระองค์จะเสด็จมาสถิตอยู่ในเราโดยผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์แห่งความรัก เมื่อเรายอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าสถิตอยู่ในเรา เราจะดำเนินชีวิตตามแบบอย่างพระเจ้า เราจะรักผู้อื่นได้อย่างที่พระองค์ทรงรักผู้อื่น

คุณจำเรื่องราวตอนที่พระเยซูตรัสว่าพระองค์ทรงทำกิจที่พระบิดาทรงมอบหมายให้พระองค์สำเร็จแล้วได้ไหม แล้วงานนั้นคืออะไร ใช่แล้ว พระองค์ทรง “ถวายพระ

เกียรติ” แต่พระบิดาของพระองค์ เมื่อเราอ่านเกี่ยวกับสิ่งดี ๆ ที่พระเยซูทรงทำ จงจำไว้ว่าพระองค์กำลังทรงช่วยให้เราเห็นถึงวิธีที่พระบิดาในสวรรค์ทรงกระทำตลอดกาล หนังสือสุตติกกล่าวว่า **“ห้องฟ้าประกาศพระสิริของพระเจ้า” (สดุดี 19:1)** เปาโลเขียนว่า แม้ว่าเราจะไม่เห็นพระเจ้า แต่... **“ฤทธานุภาพอันถาวรและเทวสภาพของพระองค์ก็ได้ปรากฏชัดในสรรพสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง” (โรม 1:20)** ราวไม่เพียงแต่มนุษย์อย่างเราเท่านั้น แต่แม้กระทั่งดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว ต้นไม้ และสัตว์ชนิดต่าง ๆ ก็ถูกสร้างขึ้นมาให้ทำเหมือนพระองค์

**เรารับออกซิเจนเมื่อเรา
หายใจเข้า**

ให้ลองหายใจเข้าลึก ๆ ดูลสิ เมื่อเราหายใจเข้า เรากำลังหายใจเพื่อรับเอาออกซิเจน คุณรู้หรือไม่ว่าต้นไม้ให้ออกซิเจนที่เราใช้หายใจอยู่ ใช่แล้ว ต้นไม้ปล่อยออกซิเจนให้เรา นั่นเอง แต่คุณรู้หรือไม่ว่าต้นไม้ก็หายใจได้เหมือนกัน ใช่แล้ว ต้นไม้หายใจเพื่อรับเอาสิ่งที่เรียกว่าคาร์บอนไดออกไซด์เข้าไป สิ่งที่น่าทึ่งมากคือ หลังจาก

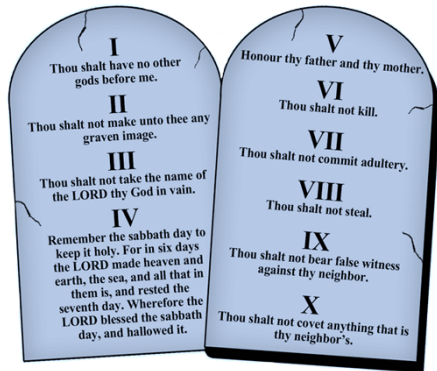
ที่เราหายใจรับเอาออกซิเจนเข้าไปแล้ว เราจะเป่าคาร์บอนไดออกไซด์ออกมา นี่คือวิธีที่ต้นไม้สามารถหายใจได้ ต้นไม้เหล่านี้ให้ออกซิเจนแก่เรา และเราก็ปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์แก่ต้นไม้ สิ่งทีกล่าวข้างต้นนี้คือวัฏจักรแห่งการให้

**เราปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์
เมื่อเราหายใจออก**

สิ่งนี้คือวิธีการทรงสร้างทั้งหมดของพระเจ้าเพื่อสำแดงให้เราเห็นถึงพระลักษณะของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นพระบิดาผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรัก ที่ทรงเป็นพระผู้ประทานสิ่งที่จำเป็นต่อเราเสมอ คำถามคือว่า ความรู้นี้ทำให้เราสบายใจใช่ไหม

วิญญ์กรแห่งการให้ ตลอดระยะเวลาแห่ง การทรงสร้างของพระเจ้านี้ เรียกว่า ธรรมบัญญัติของพระองค์ ซึ่งเป็น บัญญัติแห่งชีวิตและความรัก พระเจ้า ไม่ได้ทรงประทานกฎเกณฑ์ของ พระองค์แก่เราเพื่อบังคับเราให้ทำตาม สิ่งที่พระองค์ตรัส เปล่าเลย ธรรม บัญญัติของพระองค์มีไว้เพื่อความปลอดภัยของเราเองเพราะพระองค์ทรงรักเรา

พระเจ้าทรงสร้างเราขึ้นมา ดังนั้นพระองค์จึงทรงเป็นผู้เดียวที่รู้ว่าอะไรดีที่สุดสำหรับเรา หากเราหยุดหายใจ นี่ก็เป็นการละเมิดบัญญัติแห่งชีวิตของพระเจ้าแล้ว และเราก็จะตาย พระเจ้าไม่ใช่ผู้ที่ทำให้เกิดความตายเมื่อคุณฝ่าฝืนธรรมบัญญัติของพระองค์ พระเจ้าไม่ได้ทรงตีสอนคุณในหนทางเช่นนี้ นี่ไม่ใช่วิธีที่ธรรมบัญญัติของพระเจ้า ดำเนินการ

ยกตัวอย่างเช่น สมมติว่าคุณกับเพื่อนกำลังเล่นอยู่ที่บ้านของคุณ ซึ่งวันนี้เป็นวันที่อากาศร้อน คุณแม่ของคุณก็เลยเปิดพัดลมตัวใหญ่ให้ จากนั้นคุณก็บอกเพื่อนของคุณว่าอย่าเอานิ้วไปแตะพัดลมนะ มิฉะนั้นเพื่อนจะได้รับบาดเจ็บ ทำไมคุณถึงบอกเพื่อนของคุณเช่นนี้ล่ะ มีคำตอบให้เลือกอยู่สองข้อดังต่อไปนี้ ให้วงกลมข้อที่ถูกต้อง

1. คุณบอกเพื่อนว่าอย่าเอานิ้วไปแตะที่พัดลม เนื่องจากคุณต้องการบังคับพวกเขา และถ้าพวกเขาทำ **คุณ**จะเป็นคนที่ทำให้นิ้วของเขาได้รับบาดเจ็บ
2. คุณบอกเพื่อนว่าอย่าเอานิ้วไปแตะที่พัดลมเพราะคุณรักพวกเขา และคุณไม่อยากให้**พัดลม**ทำให้นิ้วของเขาได้รับบาดเจ็บ

ผมแน่ใจว่าคุณต้องตอบข้อที่ 2 เมื่อเราละเมิดธรรมบัญญัติของพระเจ้า สิ่งนี้เรียกว่า "บาป" ยอห์นบอกเราว่า **“บาปเป็นสิ่งที่ผิดธรรมบัญญัติ”** (1 ยอห์น 3:4) บาปคือ

การเลือกที่จะเห็นแก่ตัว และความเห็นแก่ตัวกำลังไม่ต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของแบบแผนของพระเจ้า (แผนการดูแลของพระองค์) สำหรับชีวิตของคุณ

จะเกิดอะไรขึ้นถ้าเพื่อนของคุณตัดสินใจที่จะไม่ฟังคุณและพวกเขา ก็เอานิ้วไปจิ้มที่พัดลม พวกเขาจะได้รับบาดเจ็บแน่นอน คุณทำให้พวกเขาได้รับบาดเจ็บหรือพัดลมกันแน่ ใช่แล้ว พัดลมนี้แหละ นี่คือวิธีการทำงานของ

บาปนั่นเอง เมื่อเราไม่ฟังหลักคำสอนของพระเจ้า เราก็จะทำร้ายตัวเอง ไม่ใช่เป็นพระเจ้าที่ทำร้ายเราเมื่อเราทำบาป ให้จำไว้ว่าพระเจ้าทรงเป็นความรัก ธรรมชาติของพระเจ้าบอกเราเกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้า (แนวทางแห่งชีวิตของพระองค์) และทรงย้ำเตือนเราถึงอันตรายของบาป ชายท่านหนึ่งชื่อเปาโล ได้เขียนเกี่ยวกับธรรมชาติของพระเจ้า ซึ่งกล่าวคือ

ความรักไม่ทำอันตรายต่อเพื่อนบ้านเลย เพราะฉะนั้นความรักจึงเป็น

สิ่งที่ทำให้ธรรมชาติสำเร็จอย่างครบถ้วน โรม 13:10

เมื่อเราดำเนินชีวิตตามที่ธรรมชาติของพระเจ้าที่คอยสอนสั่งเราแล้ว เราจะไม่ทำสิ่งใดที่ไม่ดีต่อผู้อื่น เราจะไม่ทำร้ายพวกเขาแม้ว่าพวกเขาจะทำร้ายเราก็กตาม เราจะรักผู้อื่นเหมือนที่พระเจ้าทรงรักผู้อื่น

วันหนึ่งมีคนมาทูลถามพระเยซูว่า **“พระบัญญัติข้อไหนสำคัญที่สุด” (มาระโก 12:28)** คุณคิดว่าหลักคำสอนอะไรที่สำคัญที่สุดที่พระเจ้าทรงบอกแก่เรา สิ่งที่ดีสำหรับเรา คือพระเยซูทรงให้คำตอบแก่เราแล้ว พระองค์ตรัสว่า

“พวกท่านจงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าด้วยสุดใจของท่าน

ด้วยสุดจิตของท่าน ด้วยสุดความคิดของท่าน และด้วยสุดกำลังของ
ท่าน” ส่วนพระบัญญัติที่สำคัญอันดับสองคือ “จงรักเพื่อนบ้านเหมือน
รักตนเอง” ไม่มีพระบัญญัติอื่นใดที่สำคัญยิ่งกว่าพระบัญญัติเหล่านี้”

มาระโก 12:30-31

ดังนั้น หลักคำสอนที่สำคัญที่สุดที่พระเจ้าทรงประทานแก่เรานั้นคือ การรักพระองค์
และอย่าปล่อยให้สิ่งใดมาพรากความรักที่เรามีต่อพระองค์ หลักคำสอนที่สำคัญที่สุด
ประการที่สองคือการรักผู้อื่นเหมือนเรารักตนเอง คุณคงไม่อยากจะเกิดเรื่องร้าย ๆ
ขึ้นกับตัวเองใช่หรือไม่ แน่แน่นอนว่าไม่ ดังนั้น เราไม่ควรทำอะไรที่เป็นอันตรายต่อผู้อื่น

เหตุใดคุณจึงคิดว่าหลักคำสอนที่สำคัญมากที่สุดคือ การรักพระเจ้าเป็นอันดับแรก
พระเจ้านั้นทรงเห็นแก่ตัวใช่ไหม เปล่าเลย คำตอบก็อยู่ในวิธีที่เราแสดงความรักของ
เราต่อพระเจ้า เราแสดงความรักของเราต่อพระเจ้าโดยยินยอมให้พระองค์อวยพระ
พรเรา เมื่อเราทำเช่นนี้ พระองค์จะทรงสถิตอยู่ในเราและประทานพลังอำนาจให้เรา
รักผู้อื่นในทางที่ถูกต้อง พลังอำนาจนี้เรียกว่าพระคุณของพระเจ้า พระคุณของ
พระองค์ทำให้เรามีกำลังที่จะดำเนินชีวิตโดยเชื่อฟังกฎแห่งความรักที่ไม่เห็นแก่ตัว
ของพระองค์ (โรม 1:5; ทิตัส2:11,12) ไม่มีใครในพวกเราเลยที่สามารถมีชีวิตอยู่ได้
โดยไร้ซึ่งพระคุณของพระเจ้า

คุณเคยมีของเล่นรถแบบใช้รีโมทควบคุมในระยะไกลไหม
ของเล่นนี้จำเป็นต้องมีอะไรบางอย่างในการช่วยให้เคลื่อนที่ได้ ใช่
แล้ว มันต้องใช้ถ่านแบตเตอรี่ ให้ลองคิดว่าพระเจ้าเป็น
แบตเตอรี่ของคุณ คุณจำเป็นต้องมีพระองค์เพื่อคุณจะ
สามารถเคลื่อนไหว คิด พูด ได้ยิน ได้กลิ่นและมองเห็นได้

นี่เป็นหนทางเดียวกันกับที่พระเยซูทรงพระชนม์อยู่ พระองค์

ตรัสว่า “**พระบิดาของเราทรงมอบสิ่งสารพัดให้แก่เรา...**” (ลูกา 10:22) พระเยซูทรงสามารถทำสิ่งที่อัศจรรย์ทั้งหลายและช่วยผู้คนได้เพราะพระองค์ทรงยอมให้พระบิดาของพระองค์สถิตอยู่ในพระองค์ พระองค์ทรงยอมรับพระคุณของพระเจ้าโดยปล่อยวางให้พระเจ้าเป็นแบดเตอร์ีของพระองค์ (ลูกา 2:40) พระเยซูตรัสว่า

... คำซึ่งเรากล่าวกับพวกท่านนั้น เราไม่ได้กล่าวตามใจชอบ แต่**พระ**

บิดาผู้สถิตอยู่ในเราทรงทำพระราชกิจของพระองค์ ยอห์น 14:10

ทุกสิ่งที่พระเยซูทรงทำคือพระราชกิจของพระบิดา นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมพระเยซูทรงบอกฟิลิปว่า “**คนที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นถึงพระบิดา**” (ยอห์น14:9)

พระเยซูเคยทำร้ายใครไหม เปล่าเลย เป็นเพราะเหตุใดละ เพราะว่าพระเจ้าไม่เคยทรงทำลายใคร พระเยซูทรงทำร้ายความรู้สึกของใครอีกบ้างไหม เปล่าเลย เป็นเพราะเหตุใดอีกละ เพราะว่าพระเจ้าไม่เคยทรงทำลายความรู้สึกของใคร พระเยซูทรงช่วยเหลือและรักษาผู้คนเสมอใช่หรือไม่ ใช่แล้ว เพราะว่าพระเจ้าทรงให้ความช่วยเหลือและรักษาผู้คนตลอดกาล

คุณเคยป่วยไข้ไหม เป็นไข้หวัดหรือปวดท้องก็ตาม แม่หรือพ่อของคุณเคยดูว่าคุณเมื่อคุณป่วยไหม พวกเขาทำโทษคุณไหมเมื่อยามป่วย เปล่าเลย ไม่มีทางเป็นอย่างนั้นแน่นอน แล้วพวกเขาทำอะไรละ พวกเขาช่วยอาการของคุณให้ดีขึ้นไง พวกเขาจะหายาที่ดีที่สุดเพื่อให้คุณหายดีและกลับมามีสุขภาพดีอีกครั้ง

ใ้หนักคิดว่าบาปเป็นความเจ็บป่วย คุณคิดว่าพระบิดาบนสวรรค์ของคุณจะดูคุณไหม คุณคิดว่าพระองค์ทรงลงโทษคุณสำหรับความเจ็บป่วยนี้หรือไม่ เปล่าเลย พระเจ้าทรงอยากช่วยให้คุณให้หาย พระองค์ไม่ทรงต้องการกำจัดคุณ พระองค์ทรงปรารถนาให้ยารักษาโรคที่ดีที่สุดให้คุณหายจากบาปที่ทำให้คุณป่วย

ยาที่พระเจ้าประทานแก่เรานั้นคือ พระเยซู พระบุตรของพระองค์ใช่หรือไม่ คำตอบคือ ใช่แล้ว ยาของพระเจ้าคือพระบุตร เราต้องเอายาเข้าสู่ร่างกายจึงจะได้ผล ในทางเดียวกันเราจำเป็นต้องมีพระเยซูสถิตอยู่ในร่างกายของเรา พระเยซูทรงสามารถจัดบาปที่ทำให้เราป่วยได้ เราไม่สามารถดีขึ้นมาได้หากปราศจากพระองค์ พระเยซูทรงบอกเราว่า *“ถ้าแยกจากเราแล้วพวกท่านจะทำการสิ่งใดไม่ได้เลย”* (ยอห์น 15:5)

และให้จำไว้ว่า งานที่พระเยซูทรงทำคือพระราชกิจที่พระบิดาของพระองค์ทรงทำ โดยผ่านพระองค์ ดังนั้น ยาที่ทำให้เราดีขึ้นมาก็คือ พระบิดาของเราผู้ทรงทำงานโดยผ่านพระเยซูคริสต์มาถึงเรา

เมื่อบาปเริ่มจากไป เราก็มจะเริ่มกระทำเหมือนพระบิดาของเรามากยิ่งขึ้น เราจะกลายเป็นคนที่อ่อนโยน รักและเมตตา กรุณาต่อผู้อื่นเพราะพระเจ้านั้นทรงอ่อนโยน รักและทรงพระกรุณาตลอดกาล

เหตุการณ์น้ำท่วมและพระลักษณะของพระเจ้า

ตอนนี้เราก็ได้เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้าแล้ว ให้เราอ่านเรื่องราวในพระคัมภีร์ที่เข้าใจยากขึ้นกันบ้าง เรื่องราวเหล่านี้ดูเหมือนจะพูดถึงพระเจ้าที่ทรงทำลายผู้คน แต่เราก็ได้เรียนรู้ไปแล้วว่าพระเจ้านั้นไม่เคยทรงเป็นอันตรายหรือทำลายผู้คนเลย พระองค์ทรงพระกรุณาต่อทุกคนเสมอ แม้กระทั่งกับคนที่ไม่ชอบพระองค์ ให้ดูในหนังสือปฐมกาลและอ่านเรื่องราวเรื่องแรกของเรากันเถอะ คือเรื่องราวเกี่ยวกับน้ำท่วมทั้งแผ่นดินโลก

พระยาห์เวห์ทรงเห็นว่าความชั่วร้ายของมนุษย์มีมากบนแผ่นดิน และทรงเห็นว่าเค้าความคิดในใจทั้งหมดของเขาล้วนเป็นเรื่องชั่วร้ายตลอดเวลา พระยาห์เวห์เสียพระทัยที่ทรงสร้างมนุษย์ไว้บนแผ่นดินและโทมัสยังนัก พระยาห์เวห์จึงตรัสว่า **“เราจะกวาดล้างมนุษย์ที่เราได้สร้างมานี้ไปเสียจากแผ่นดิน ทั้งมนุษย์และสัตว์ใช้งาน กับสัตว์เลื้อยคลานและนกในอากาศด้วย เพราะว่าเราเสียใจที่ได้สร้างพวกเขา”** ปฐมกาล 6:5-7

โอ้ ไม่นะ พระเจ้ากำลังตรัสอยู่ว่า พระองค์จะทรงทำลายคนเหล่านี้จริง ๆ หรือพระองค์จะทรงทำลายพวกเขาจริง ๆ เพราะพวกเขาไม่ได้ทำตามพระองค์นั้นหรือ จากการอ่านข้อพระคัมภีร์ข้างต้นนี้ ดูเหมือนว่าพระเจ้าทรงผสมความรู้สึกในพระทัยของพระองค์ ประการแรกคือ พระองค์ทรงเสียพระทัยสำหรับพวกเขา แล้วพระองค์ก็ตรัสว่า พระองค์จะทรงทำลายพวกเขา จากนั้นพระองค์ก็ตรัสอีกว่า พระองค์ทรงเสียพระทัยกับพวกเขาอีกแล้ว อืม พระลักษณะของพระเจ้าเคยเปลี่ยนไปอย่างนี้ไหม เปล่าเลย พระเจ้าทรงบอกเราว่า **“เพราะว่าเราคือพระยาห์**

เวห์ ไม่มีผืนแปร” (มาลาคี 3:6) เปาโลบอกเราบางอย่างที่คล้ายคลึงกันเกี่ยวกับพระเยซูซึ่งกล่าวว่า “พระเยซูคริสต์ทรงเหมือนเดิมทั้งวานนี้ และวันนี้ และตลอดไปเป็นนิรันดร์” (ฮีบรู 13:8)

บัดนี้ ให้จำไว้ว่าเมื่อพระเยซูทรงเมตตากรุณาและช่วยผู้คนชั่วที่ทำร้ายพระองค์ พระองค์กำลังทรงเผยให้เราเห็นถึงสิ่งที่พระเจ้าทำเสมอ พระเจ้าทรงพระกรุณาตลอดกาลต่อคนชั่วและคนที่ไม่ต้องการที่จะดำเนินชีวิตตามพระองค์ เราเพิ่งเรียนรู้ไปว่าพระลักษณะของพระเจ้านั้นไม่เคยเปลี่ยนแปลง พระองค์ทรงปฏิบัติต่อผู้คนในอดีตทุกยุคเช่นเดียวกันกับที่ปฏิบัติต่อผู้คนทุกคนในยุคปัจจุบัน เพราะพระองค์ *“ทรงพระกรุณาทั้งต่อคนอกตัญญูและคนชั่ว”* ตลอดกาล (ลูกา 6:35)

เมื่อพระเจ้าทอดพระเนตรเห็นคนเหล่านี้ที่ไม่สอดคล้องกับบัญญัติแห่งชีวิตและความรักของพระองค์ พระองค์ก็ทรงเศร้าพระทัยมาก เช่นเดียวกับเพื่อนของคุณในเรื่องเล่าพดลที่เราได้กล่าวไปก่อนหน้านี้ พวกเขาเกือบจะเลือกที่จะเอานิ้วไปแตะที่พดลแล้ว พวกเขา กำลังจะทำให้ตัวเองได้รับบาดเจ็บ แต่ด้วยเหตุที่ว่าพระเจ้าทรงรักผู้คนมากมาย ในเรื่องราวของโนอาห์ พระองค์จึงตรัสให้โนอาห์สหายของพระองค์สร้างเรือลำใหญ่ เป็นเพราะเหตุใด เป็นเพราะว่าพระเจ้าทรงรู้ว่าใน 120 ปีข้างหน้าจะเกิดน้ำท่วมทั้งแผ่นดินโลก พระองค์ทรงต้องการให้ผู้คนและสัตว์ทั้งหมดได้รับความปลอดภัย แต่มีเพียงครอบครัวของโนอาห์เท่านั้นที่รับฟังและได้รับความรอดพร้อมกับสัตว์บางตัวที่ได้รับเลือกมา

แต่ทำไมน้ำท่วมถึงเกิดขึ้นได้ละ พระเจ้าทรงทำให้เกิดน้ำท่วมขึ้นเป็นเพราะทรงต้องการทำลายทุกคนที่ไม่ชอบพระองค์นั้นหรือ บางคนตอบว่า “ใช่” แต่คุณและผมรู้ว่าพระเจ้านั้นทรงเป็นความรักและพระองค์ *“ทรงพระกรุณาทั้งต่อคนนอกตัญญู และคนชั่ว”* ตลอดกาล และด้วยที่ว่า *“ความรักของพระองค์ไม่ทำอันตรายต่อเพื่อนบ้านเลย”* (โรม 13:10)

จำเรื่องราวต้นไม้อ่อนหนานี้ได้ไหมที่เรากล่าวถึงวิธีที่ต้นไม้ให้ออกซิเจนแก่เราและเราให้คาร์บอนไดออกไซด์แก่ต้นไม้ เรื่องนี้สำคัญให้เห็นว่าการทรงสร้างของพระเจ้าทั้งหมดนั้นเชื่อมโยงกัน

มนุษย์สองคนแรกที่พระเจ้าทรงสร้างสำหรับโลกนั้นคืออาดัมและเอวา วันหนึ่งพวกเขาได้เลือกที่จะไม่ฟังคำชี้แนะของพระเจ้า และพวกเขาก็ได้ฝ่าฝืนบัญญัติแห่งชีวิตและความรักของพระองค์ พวกเขาได้ทำบาปต่อแนวทางแห่งชีวิตของพระเจ้า สิ่งที่น่าสนใจมากเกี่ยวกับเรื่องนี้คือความบาปของพวกเขา ไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อพวกเขาเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อแผ่นดินโลกด้วย หลังจากที่พวกเขาได้ทำบาปไปแล้ว พระเจ้าตรัสแก่พวกเขาว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับแผ่นดินโลก ซึ่งมีกล่าวดังนี้

แผ่นดินจึงต้องถูกสาปเพราะเจ้า เจ้า
จะต้องหากินบนแผ่นดินด้วยความ
ทุกข์ลำบากตลอดชีวิต ต้นไม้และ
พืชที่มีหนามจะงอกขึ้นบนดินแก่เจ้า
และเจ้าจะกินพืชตามท้องทุ่ง

ปฐมกาล 3:17-18

คุณเคยทำร้ายตัวเองด้วยหนามที่เต็มไปด้วยเดือยแหลมคมหรือไม่ หนามเหล่านี้ได้
เกิดมาจากผลของบาปบนโลกใบนี้ คุณทราบหรือไม่ว่าพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์เรา
จากโลก

พระยาห์เวห์พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคลีจากพื้นดิน ระบาย
ลมปรานเข้าทางจมูกของเขา มนุษย์จึงกลายเป็นผู้มีชีวิตอยู่ ปฐมกาล
2:7

คุณเห็นไหมว่าทำไมความบาปจึงส่งผลกระทบต่อโลก เราถูกสร้างขึ้นมาจากโลก
และเมื่อเราทำบาป บาปก็ส่งผลกระทบต่อโลกที่เราได้เกิดมา มาดูในหนังสืออิสยาห์
กล่าวไว้ว่า

โลกเป็นมลทิน เนื่องด้วยผู้อาศัยของมัน เพราะเขาทั้งหลายละเมิด
ธรรมบัญญัติ ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ (เวลานมัสการที่พระองค์ทรงกำหนดไว้)
... คำสาปแช่งกสินินโลก และผู้อาศัยในโลกนั้นกำลังจะตายเพราะ
บาปของพวกเขา อิสยาห์ 24:5-6

อีกครั้งเราจะเห็นว่าพฤติกรรมที่เป็นบาปของเราส่งผลกระทบต่อโลก ซึ่งในตอนแรก

ส่งผลทำให้เกิดหนามขึ้น

4,000 ปีหลังจากที่หนามต้นแรกงอกขึ้น ทหารโรมันบางคนทรงมอบมงกุฎหนามให้พระเยซูและทรงบังคับไว้บนพระเศียรของพระองค์ พวกเขาเยาะเย้ยพระองค์ เพราะพระเยซูตรัสว่าพระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ พวกเขาไม่เข้าใจว่าพระเยซูทรงหมายถึงอะไร

พระเยซูทรงหมายความว่าพระองค์ทรงเป็นกษัตริย์แห่งอาณาจักรซึ่งไม่เหมือนกับอาณาจักรของโลกนี้เลย อาณาจักรของพระเยซูไม่ใช่สถานที่จริง แต่เกี่ยวข้องกับทางที่เราคิดและการกระทำต่อผู้อื่น พระเยซูตรัสสิ่งนี้เกี่ยวกับอาณาจักรของพระองค์ดังนี้

“แผ่นดินของพระเจ้าจะไม่มาด้วยสิ่งที่จะสังเกตได้ และเขาจะไม่พูดกันว่า ‘มาดูนี่’ หรือ ‘ไปดูโน่น’ เพราะนี่แน่ะ **แผ่นดินของพระเจ้านั้นอยู่ท่ามกลางพวกท่าน**” **ลูกา 17:20-21**

เป็นสิ่งที่น่าทึ่งใช่ไหมล่ะ อาณาจักรของพระเจ้าคือความอ่อนโยน ความรัก และความเมตตาต่อผู้อื่น มันคือทั้งหมดที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนความคิดในใจของเรา (สมองของเรา) และเริ่มคิดและทำเหมือนที่พระเยซูทรงทำ

เปาโลได้พูดกับเราว่า **“จงมีจิตใจเช่นนี้ในพวกท่านเหมือนอย่างที่มีในพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 2:5)** ทำไมเราต้องมีความคิดของพระเยซูสถิตอยู่ในเรา พระเจ้าตรัสว่า

เพราะความคิดของเราไม่ใช่ความคิดของเจ้า และทางของพวกเจ้าก็ไม่ใช่ทางของเรา พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ “เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกอย่างไร ทางของเราก็กสูงกว่าทางของพวกเจ้า และความคิดของเราก็กสูงกว่าความคิดของเจ้าอย่างนั้น อิสยาห์ 55:8-9

ความคิดของพระเจ้าดีกว่าของเรามาก นี่คือเหตุผลว่าทำไมเราควรคิดในทางที่พระเยซูคิด เพื่อที่เราจะได้ทำตามหนทางที่พระเยซูทรงกระทำ และเราสามารถทำได้ก็ต่อเมื่อเรายอมปล่อยให้ความคิดของพระองค์ ทางแห่งความคิดของพระองค์ เข้ามาสถิตอยู่ในความคิดและทางของเรา

สมองของเราควบคุมวิธีที่เราปฏิบัติต่อผู้อื่น สิ่งนี้สำคัญให้เห็นว่าหัวใจและสมองของเราเชื่อมโยงกัน หัวใจของเราสูบฉีดเลือดไปทั่วร่างกาย พระคัมภีร์บอกเราว่า *“เพราะว่าชีวิตของสัตว์ทุกตัวอยู่ในเลือด” (เลวีนิติ 17:11)*

พระเยซูตรัสกับเราว่า *“เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีใครมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา” (ยอห์น 14:6)* พระเยซูทรงเป็นผู้ช่วยชีวิตของเรา พระองค์ทรงทำให้เรามีชีวิตอยู่ นี่คือเหตุผลที่เราต้องการให้พระองค์สถิตอยู่ในใจเรา ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์บอกเราว่า *“จิตใจก็เป็นตัวล่องหนเหนือกว่าสิ่งใดทั้งหมด” (เยเรมีย์ 17:9)* คำว่า “ล่องหน” หมายความว่า ใจของเราโกหก (หลอกลวง) ตัวเอง มันบอกเราหลายอย่างเกี่ยวกับพระเจ้าที่ไม่เป็นความจริง แต่เพื่อทำสิ่งนี้ให้ถูกต้อง พระเจ้าตรัสว่าพระองค์จะทรงประทานวิญญาณใหม่แก่เราที่จะเต็มไปด้วยชีวิตที่ไม่เห็นแก่ตัวของพระองค์ จิตใจที่เหมือนตอนแรกก่อนที่มนุษย์จะตกสู่บาป ซึ่งมีกล่าวดังนี้

เราจะให้ใจใหม่แก่พวกเจ้า และเราจะบรรจุวิญญาณ

ใหม่ไว้ภายในของเจ้าทั้งหลาย เราจะนำใจหินออกจาก

เนื้อของเจ้า และให้ใจเนื้อแก่เจ้า เราจะใส่วิญญาณของเราไว้ภายในของเจ้า
ทั้งหลาย แล้วทำให้เจ้าดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และรักษากฎหมาย
ของเรา ทั้งทำตามนั้น เอเสเคียล 36:26-27

พระเจ้าทรงหมายความว่าอย่างไร เมื่อพระองค์ตรัสว่าพระองค์จะทรงใส่พระ
วิญญาณของพระองค์ไว้ในใจเรา ให้คิดว่าพระวิญญาณของพระเจ้าเป็น PAL ของ
คุณ

P = Presence (การปรากฏ-การอยู่ด้วย)

A = Attitude (ทัศนคติ) *L = Life* (ชีวิต)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าที่
อยู่ในตัวคุณ คือ การปรากฏ
ทัศนคติ และชีวิตอันบริสุทธิ์ของ
พระองค์ที่สถิตอยู่ภายในคุณ การ
เป็น “ผู้บริสุทธิ์” หมายถึงคุณรัก
ในการช่วยเหลือผู้อื่น คุณเคยคิด

เกี่ยวกับพระเจ้าในหนทางนั้นไหม ว่าพระองค์นั้นทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยของคุณหรือไม่
ในฐานะพระบิดาผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรัก พระองค์ทรงรักที่จะจัดเตรียมทุกสิ่ง
ที่จำเป็นต่อคุณ นี่คือเหตุผลที่พระองค์ตรัสว่าจากนั้นคุณจะเต็มใจและสามารถเชื่อฟัง
กฎเกณฑ์และหลักคำสอนทั้งหมดของพระองค์ การเชื่อฟังธรรมบัญญัติและหลักคำ
สอนของพระเจ้าเป็นผลแห่งธรรมชาติของการเต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของ
พระองค์

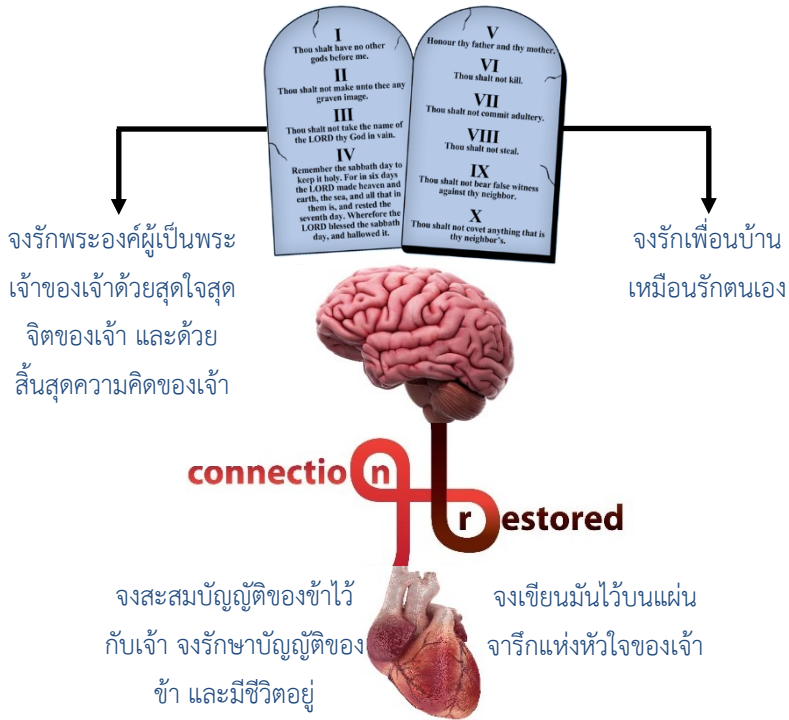

คุณจะรักที่จะเชื่อฟัง ไม่ใช่เพราะว่าคุณ
กำลังแสวงหารางวัล หรือพยายามหนี
การลงโทษที่รุนแรง แต่เพราะคุณรักที่
จะรับใช้พระเจ้าจากใจจริง ๆ และถวาย
เกียรติแด่พระองค์ โดยแสดงทางที่

พระองค์ทรงกระทำ เหมือนอย่างที่เราเคยทำตาม โดยการรับใช้ผู้อื่น

สิ่งนี้หมายความว่าทางที่เรากระทำทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับสิ่งที่เราคิดเกี่ยวกับพระเจ้า
คุณคิดหรือไม่ว่าพระเจ้านั้นทรงอ่อนโยน ทรงรักและพระกรุณา หรือคุณคิดแล้ว
หรือว่าพระองค์นั้นทรงร้าย และทรงคอยจ้องมองดูคุณทำผิดพลาดตลอดเวลา
ดังนั้นพระองค์จึงทรงลงโทษคุณใช่หรือไม่ ความคิดและการกระทำของเราขึ้นอยู่กับ
รูปแบบพระที่เรานับถือหรือบูชา นี่คือเหตุผลว่าทำไมพระเจ้าทรงต้องการจารึก
ธรรมบัญญัติของพระองค์ไว้ในความคิดและในจิตใจของเรา ดังคำกล่าวที่ว่า

ภายหลังจากสมัยนั้น **องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส เราจะบรรจุธรรมบัญญัติ
ของเราไว้ในจิตใจของพวกเขา และเราจะจารึกมันไว้ในดวงใจของ
พวกเขา และเราจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา และพวกเขาจะเป็น
ประชากรของเรา (ผู้รับใช้) ฮีบรู 8:10**

สุภาษิต 7:1-3

พระเยซูทรงยอมให้ทหารโรมันกดมงกุฏนามบนพระเศียรของพระองค์อย่างเหยียดโหด ที่สำแดงให้เราเห็นว่าพระองค์ทรงรักเรามากขนาดไหนจนพระองค์ทรงเต็มพระทัยยอมให้บาปอันเจ็บปวดของเราซึ่งทำให้เกิดหนามเหล่านี้ขึ้นมา ในการฆ่าพระองค์แทนเรา

จิตใจและความคิดของเรากลายเป็น "หนาม" หนามซ่อนความงามตามธรรมชาติของสวน กุหลาบที่สวยงามและละเอียดอ่อนกลายเป็นหนามที่มีหนามแหลมคม หนามและพืชเป็นพยานถึงความจริงที่ว่าโลกนี้เต็มไปด้วยความดีและความชั่ว เมื่อพระเจ้านั้นทรงต้องการให้โลกนี้เต็มไปด้วยการดีเท่านั้น ช่างน่าเศร้าใจที่มีได้เป็นตามนั้น

เพราะบาป ความงามและความอ่อนโยนของพระเจ้าจึงถูกปกคลุมและซ่อนด้วย
หนามที่ล่อลวงและรุนแรง พระเยซูทรงยอมให้มงกุฎหนามที่มันแทงจิตใจที่อ่อนโยน
และเปี่ยมด้วยความรักของพระองค์ (พระเศียร) เพื่อที่หัวใจของเราจะถูกทิ่มแทง
เมื่อเราเห็นความรักของพระองค์ผ่านหนามนั้น เมื่อความคิดและจิตใจที่เป็นบาปชั่ว
ของมนุษย์ทำให้พระเยซูถูกตรึงบนไม้กางเขน พระองค์ทรงสำแดงให้เราเห็นถึง
ความมืดที่อยู่ในความคิดของเราก่อนที่เราจะได้เห็นความรักที่พระองค์มีต่อเรา นี่คือ
เหตุผลที่กล่าวว่า *“ก็บังเกิดมืดมัวทั่วแผ่นดิน” (ลูกา 23:44)* ขณะที่พระองค์ทรง
ประทับบนไม้กางเขน และเมื่อพระองค์ทรงสิ้นพระชนม์ *“แผ่นดินก็ไหว ศิลา ก็แตก
ออกจากกัน” (มัทธิว 27:51)*

คุณเห็นไหมว่าแผ่นดินโลกได้รับผลกระทบจากการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูอย่างไร
โลกได้ตอบสนองต่อพระผู้สร้างที่ถูกทรมาณและทำร้าย เหมือนดังภาพสะท้อน
ความมืดที่แผ่ไปทั่วพื้นโลกได้สำแดงให้เราเห็นสิ่งที่อยู่ในจิตใจของเรา นั่น
หมายความว่าเราไม่เข้าใจและสับสนอย่างมากเกี่ยวกับพระลักษณะแห่งความรักที่
แท้จริงของพระบิดาเจ้าของเรา แต่เพราะพระเยซู เราจึงสามารถมองทะลุความมืด
ได้ และเห็นความงาม ความอ่อนโยน และความรักที่แท้จริงของพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง
ซึ่งคงอยู่ชั่วนิรันดร์ เหมือนพ่อเที่ยงแท้ที่รักลูกทุกคนของเขา พระองค์ไม่เคยทรง
หยุดรักผู้ใดเลย

**เพราะว่าพระเจ้าองค์นั้นผู้ได้ตรัสสั่งให้แสงสว่างออกมาจากความมืด ได้
ทรงส่องสว่างเข้ามาในจิตใจของเรา เพื่อให้เรามีแสงสว่างแห่งความรู้ถึง
พระสิริของพระเจ้า ปรากฏในพระพักตร์ของพระคริสต์ 2 โครินธ์ 4:6**

เมื่อเราเห็นพระเยซู เราได้รับ “ความรู้เรื่องพระสิริของพระเจ้า” เพราะที่จริง

พระองค์ทรงเป็นดังพระบิดาของพระองค์ แต่พระสรีของพระเจ้าคืออะไร ให้ดูสิ่งที่พระเจ้าตรัสแก่มอเสส ซึ่งกล่าวดังนี้

มอเสสจึงกราบทูลว่า “ขอทรงโปรดสำแดงพระสรีของพระองค์แก่ข้าพระองค์เถิด” พระองค์จึงตรัสตอบว่า “เราจะให้คุณ**ความดี**ของเรา ประจักษ์แจ้งต่อหน้าเจ้า และเราจะประกาศนามของเราคือ เยโฮวาห์ ให้ประจักษ์ต่อหน้าเจ้า เราประสงค์จะ**โปรดปราน**ผู้ใดก็จะโปรดปรานผู้นั้น และเราประสงค์จะ**เมตตา**แก่ผู้ใด เราก็มตตาผู้นั้น” อพยพ 33:18-19

พระสรีของพระเจ้า คือพระลักษณะของพระองค์ พระลักษณะของพระเจ้าที่อ่อนโยน และเปี่ยมด้วยความรักได้ส่องสว่างผ่านความมืดแห่งจิตใจของมนุษย์ที่สับสนเกี่ยวกับพระลักษณะของพระองค์ โดยผ่านทางพระบุตรของพระองค์ อย่าให้ความมืดของบาปล่อลวงเร่อีกต่อไป จงยอมให้แสงสว่างแห่งพระลักษณะที่แท้จริงของพระเจ้าส่องสว่างมายังเรา โดยการอ่านพระวจนะของพระองค์ทุกวัน

เมื่อใคร่ครวญถึงสิ่งที่เราเพิ่งเรียนรู้ไปทั้งหมดแล้ว เป็นไปได้ไหมว่าโลกที่ป่วย (เพราะบาปทำให้เกิดหนาม และ “คำสาปแช่งกิลีนกิลโลก”) เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดน้ำท่วมในช่วงเวลาที่พระเจ้าให้โนอาห์สร้างเรือ ให้เรามาสังเกตกันอีกครั้งว่าเกิดอะไรขึ้นกับผู้คนก่อนน้ำท่วม ซึ่งมีกล่าวว่า

พระเจ้าทรงเห็นว่าความชั่วช้าของมนุษย์มีมากบนแผ่นดิน และทรงเห็นว่า**เค้าความคิดในใจ**ของเขาล้วนเป็นเรื่องร้ายเสมอไป ปฐมกาล 6:5

คุณเห็นความเชื่อมโยงระหว่างความคิดและจิตใจของมนุษย์อีกครั้งแล้วหรือไม่ ความคิดและจิตใจของพวกเขาเพิ่มขึ้นไปด้วย “ความชั่ว” คือพวกเขา มักจะใช้ความทารุณและความเกลียดชังอยู่เสมอ และพวกเขาไม่ได้สนใจที่จะดำเนินชีวิตตามแบบแผนแห่งความรักของพระเจ้า พวกเขาแค่สนใจแต่ตัวเองและเน้นแต่ความสนุกแค่นั้นที่เขาทั้งหลายมีอย่างเดียว

สิ่งนี้มีผลโดยตรงต่อโลกหรือไม่ มาหาคำตอบกันในหนังสือปฐมกาล บทที่ 6 ข้อที่ 11 และ 12 กันเถอะ ซึ่งมีกล่าวดังนี้

คนทั้งโลกเสื่อมทรามไปในสายพระเนตรของพระเจ้า และแผ่นดินก็เต็มไปด้วยความทารุณ พระเจ้าทอดพระเนตรแผ่นดินก็ทรงเห็นว่าเสื่อมทราม [ในภาษาฮีบรูคำนี้คือ “ถูกทำลาย”] **เพราะบรรดามนุษย์ประพฤติตนเสื่อมทรามบนแผ่นดิน ปฐมกาล 6:11-12**

ใช่แล้ว การกระทำที่ทารุณของคนเหล่านี้ได้ทำลายโลก ขอทวนอีกครั้ง ธรรมชาติเป็นเหมือนกระจกที่สะท้อนความทารุณในความคิดและจิตใจ*ของพวกเขา* และสิ่งนี้ทำให้พระเจ้าเสียพระทัยมาก

พระเจ้าไม่ทรงชอบที่ประชากร แผ่นดินโลก และสัตว์ต่าง ๆ มีความทารุณและความเกลียดชังซึ่งกันและกัน พระเจ้าทรงไม่ชอบการทารุณ อิชยาห์บอกเราว่าพระเยซู “ท่านไม่ได้ทำการทารุณใด ๆ” (อิชยาห์ 53:9) และเราทราบว่ถ้าพระเยซูไม่ทรงใช้

การทารุณประการใด พระบิดาของพระองค์ก็ไม่เช่นกัน อันที่จริงพระเจ้าทรงต้องการช่วยเราให้รอด *“จากการบีบบังคับและความทารุณ”* (สดุดี 72:14) หากพระเจ้าทรงเป็นผู้ส่งน้ำท่วม พระองค์ก็จะทรงสำแดงความทารุณ แต่เราได้เห็นแล้วว่าพระเจ้าไม่ทรงชอบความทารุณและจะไม่ทรงทำอะไรที่รุนแรง

บางคนกล่าวว่าการใช้ความทารุณและการทำลายล้างเป็นส่วนหนึ่งของความยุติธรรมของพระเจ้ากับคนที่ไม่เชื่อฟังธรรมบัญญัติของพระองค์ แต่จงฟังในสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับบรรดาเจ้านายแห่งอิสราเอลว่า *“โอ บรรดาเจ้านายแห่งอิสราเอลเอ๋ย พอเสียที่เกิด จงทิ้งการทารุณและการบีบบังคับเสียและกระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม”* (เอเสเคียล 45:9) สังเกตได้ว่าความยุติธรรมที่เที่ยงแท้ไม่เคยใช้ความทารุณ หรือลักษณะการทำลายล้าง ดังนั้น ความยุติธรรมของพระเจ้าจึงไม่มีวันเกี่ยวกับพระเจ้าที่ทรงกระทำความทารุณหรือทำลายล้าง

พระเจ้าได้ตรัสให้โนอาห์เตือนประชาชนเกี่ยวกับน้ำท่วมที่จะมาถึง คุณคิดว่าโนอาห์เตือนผู้คนอย่างไร มีสองคำตอบด้านล่างนี้ ให้วงกลมข้อที่ถูกต้อง

1. โนอาห์กล่าวว่า “จะเกิดภัยพิบัติน้ำท่วมครั้งใหญ่ขึ้นเร็ว ๆ นี้ พระเจ้าทรงอยากช่วยให้เราทั้งหลายรอดพ้นจากน้ำท่วมครั้งนี้ ดังนั้นขอได้โปรดทำตามที่พระองค์ตรัสเถอะและหันออกจากรูปเคารพของเจ้าทั้งหลาย”
2. โนอาห์กล่าวว่า “หากเจ้าไม่หยุดฝ่าฝืนธรรมบัญญัติของเจ้า มิฉะนั้นพระองค์จะทรงทำลายล้างเจ้าอย่างทารุณโดยการทรงประทานน้ำท่วมเพื่อท่วมเจ้าให้จมน้ำตาย”

ผมแน่ใจว่าคุณต้องวงกลมคำตอบข้อ 1 ไขแล้ว พระเจ้าทรงต้องการช่วยพวกเขา ไม่ใช่ทำลายพวกเขา พระเจ้าไม่ได้ทรงพยายามปกป้องพวกเขาจากพระองค์ แต่

พระองค์ทรงพยายามปกป้องพวกเขาจากน้ำท่วม ซึ่งเป็นน้ำท่วมที่จะท่วมทำลายพวกเขาเช่นเดียวกับพืดลมที่จะทำให้เพื่อนของคุณบาดเจ็บ

เนื่องจากโลกเองกำลังกลายเป็นความทารุณ โลกทำให้เกิดความรุนแรงเอง ไม่ใช่พระเจ้า พระเจ้าไม่เคยทรงทำสิ่งใดที่ทารุณ

มีครั้งหนึ่งพระเจ้าตรัสสอนประชากรบางท่านว่า เพราะว่า *“โลกเองก็ป่วย”* จริง ๆ แล้วสิ่งที่เกิดขึ้น คือ *“แผ่นดินก็สำรอกเอาพลเมืองของตนออกเสีย”* (เลวีนิติ 18:25-28)

แต่เราต้องถามคำถาม จงอย่ากลัวที่ทูลถามกับพระเจ้า คำถามที่จำเป็นต่อเราคือ ให้ถามว่า ทำไมพระคัมภีร์ถึงบอกว่าพระเจ้าตรัสว่า *“เราจะกวาดล้างมนุษย์ที่เราได้สร้างมานี้ไปเสียจากแผ่นดิน ทั้งมนุษย์และสัตว์ใช้งาน กับสัตว์เลื้อยคลานและนกในอากาศด้วย”* (ปฐมกาล 6:7)

ข้อพระคัมภีร์ดังกล่าวนี้ดูเหมือนจะชี้ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ที่จะทำลายพวกเขา เราจะเข้าใจอย่างไรเกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้าในที่นี่ ที่สำคัญคือ ทุกอย่างขึ้นอยู่กับว่าเราอ่านและเข้าใจพระคัมภีร์ทั้งหมดอย่างไร

วันหนึ่งพระเยซูตรัสถามคนหนึ่งที่ว่า *“ในธรรมบัญญัติเขียนว่าอย่างไร ท่านอ่านแล้วเข้าใจอย่างไร”* (ลูกา 10:26)

ดังนั้น เราต้องทำให้แน่ใจว่าเราเข้าใจอะไรเมื่อเราอ่านพระคัมภีร์ และทำไมพระคัมภีร์ถึงกล่าวว่าเป็นแบบนี้ ถ้า

เราไม่เข้าใจ เราจะคิดไปเองว่าพระคัมภีร์พูดบางอย่างที่ทำให้เราไม่เข้าใจ

เปาโลบอกเราว่าหลายคนอ่านพระคัมภีร์ราวกับผ้าปิดตาไว้ การปกปิดนี้ทำให้พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งที่กล่าวอย่างครบถ้วน

แต่ความคิดของพวกเขามืดมัวไป เพราะว่าตลอดมาจนถึงทุกวันนี้ ... เมื่อใดที่อ่านคำของโมเสส ผ้าคลุมนั้นยังปิดบังใจของเขาไว้ ... แต่ถ้าใครหันมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า ผ้าคลุมนั้นก็จะถูกเปิดออก 2 โครินธ์ 3:14-16

เพื่อให้เข้าใจพระคัมภีร์อย่างถูกต้อง เราต้องยอมให้พระเยซูเจ้าช่วยเรา เราต้องเข้าใจพระคัมภีร์อย่างที่ว่า พระองค์ ทรงเข้าใจ พระเยซูทรงสอนอะไรเราเกี่ยวกับพระเจ้านะ

1. พระเจ้าเคยทรงทำสิ่งที่อันตรายไหม **เปล่าเลย**
2. พระเจ้าเคยทรงทำสิ่งที่ทารุณไหม **เปล่าเลย**
3. พระเจ้าทรงต้องการทำลายผู้คนที่ไม่รักพระองค์กลับไหม **เปล่าเลย**
4. พระเจ้าทรงปรารถนาจะช่วยให้เรารอด รักษาเรา และฟื้นฟูเราใช่ไหม **แน่นอนอยู่แล้ว**

ในหนังสือโยบ เราได้รับการบอกเล่าบางอย่างที่ช่วยให้เราเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นระหว่างช่วงน้ำท่วม

ท่านจะเดินทางเก่าซึ่งคนชั่วเคยดำเนินนั้นหรือ พวกเขาถูกฉวยเอาไปก่อนเวลากำหนด รากฐานของเขาถูกกวาดล้างไปในสายน้ำ พวกเขาทูลพระเจ้าว่า ‘ขอไปเสียจากเรา’ และ ‘องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์จะทำอะไรแก่เราได้?’ โยบ 22:15-17

ประชากรที่อาศัยอยู่ในช่วงน้ำท่วมบอกพระเจ้าว่า “ขอไปเสียจากเรา” คุณคิดว่า จะเกิดอะไรขึ้นถ้าพระเจ้าจากไป คุณจำเรื่องราวนี้ได้ไหมหากคุณถอดถ่านแบตเตอรี่ออกจากรีโมทที่ควบคุมระยะไกลของ ๆ เล่นรถแล้ว จะเกิดอะไรขึ้น มันจะไม่สามารถเคลื่อนย้ายหรือทำงานได้ใช่ไหมล่ะ พระเจ้าก็ทรงเป็นเหมือนกับถ่านถ่านแบตเตอรี่เหล่านั้นเช่นกัน ถ้าพระองค์จากเราไป เราก็จะไม่สามารถเคลื่อนไหวหรือทำงานได้ เนื่องจากผู้คนผลักพระองค์ออกไป พระเจ้าจึงตรัสอย่างเสียพระทัยว่า *“วิญญานของเรา (การปรากฏของพระเจ้าที่ให้ชีวิต) จะไม่สถิตอยู่ในมนุษย์ตลอดกาล”* ปฐมกาล 6:3

ให้เดาอีกว่าอะไรอีกที่ไม่สามารถทำงานได้หากไม่มีพระเจ้า ถ้าไม่มีพระเจ้า ต้นไม้และหญ้าก็จะตาย พระอาทิตย์จะไม่ส่องแสง น้ำของโลกจะอยู่ไม่คงที่ โลกจะเกิดการทารุณจนไม่มีสิ่งใดมาหยุดยั้งการทำลายล้างมนุษย์ได้

พระคัมภีร์บอกเราว่าพระเจ้า *“ทรงกำหนดเขตจำกัดให้แก่ทะเล เพื่อว่าน้ำจะไม่ละเมิดพระบัญชาของพระองค์”* (สุภาพิต 8:29) พระบัญชาของพระเจ้าค้ำจุนน้ำทั้งหมดไว้ในสถานที่ของมัน ถ้าพระเจ้าจากไป พระบัญชาของพระองค์ก็ไม่สามารถ

เก็บรักษาน้ำไว้ได้ น้ำก็จะท่วมแผ่นดินโลก

ข้อความข้างต้นนี้คือสิ่งที่พระเจ้าทรงหมายถึงเมื่อพระองค์ตรัสว่าพระองค์จะทรงทำลายผู้คนด้วยน้ำท่วม พระองค์กำลังตรัสว่า “ถ้าเราจากไป พระบัญชาของเราจะไม่สามารถค้ำจุนน้ำได้ และสิ่งนี้ก็จะทำลายประชากรทั้งแผ่นดิน” พระวิญญูณของพระเจ้าตรัสผ่านทางโนอาห์เพื่อวิงวอนผู้คนอย่าให้พระองค์จากไป แต่ยิ่งพระเจ้าตรัสเรื่องน้ำท่วมมากเท่าไร ผู้คนก็ยิ่งโกรธและอยากให้พระองค์หยุดมากขึ้นเท่านั้น

พวกเขาคิดว่าน้ำท่วมที่จะมาถึงเป็นเรื่องโง่เขลา และพวกเขาก็หัวเราะเยาะใส่โนอาห์ พวกเขาไม่เชื่อว่า จะเกิดน้ำท่วมขึ้น ดังนั้นพวกเขาจึงบอกพระเจ้าให้ไปให้พ้นจากพวกเขาและปล่อยพวกเขาไป

อย่ามาอยู่กับเรา

แต่มนุษย์เราจะทำให้พระเจ้าออกไปได้อย่างไร พระเจ้าทรงรักมนุษย์มากแม้กระทั่งพระองค์จะทรงประทานสิ่งที่เราปรารถนา พระเจ้าไม่เคยทรงบีบบังคับเราให้รัก

พระองค์ หากคุณต้องการให้พระเจ้าจากไปและปล่อยคุณไปจริง ๆ พระองค์ก็จะทรงทำตามความประสงค์ของคุณ แต่สิ่งนี้จะทำให้พระองค์ทรงเศร้าพระทัยเพราะพระองค์ทรงทราบว่าหากพระองค์จากไป มนุษย์จะมีชีวิตอยู่ต่อไปไม่ได้เพราะพระองค์ทรงเป็นแบตเตอรี่ของเรา พระองค์คือสิ่งที่ทำให้เรามีชีวิตอยู่

ก่อนหน้านี้นี้เราได้เรียนรู้ไปแล้วว่าพระเจ้าทรงเก็บรักษาทุกสิ่งไว้ด้วยกันโดยพระวาทะของพระองค์ จำที่เราพูดถึงว่าพระเยซูทรงเป็นยาที่ดีที่สุดที่พระเจ้าทรงประทานให้เรา ได้ใหม่ พระคัมภีร์บอกเราว่าพระเยซูทรงมีอีกพระนามหนึ่ง พระนามที่เรียกพระองค์นั้นคือ “พระวาทะของพระเจ้า” (วิวรณ์ 19:13) ยอห์นบอกแก่เราว่า “พระวาทะ” (พระเยซู) ทรง “สถิตอยู่ในปฐมกาลกับพระเจ้า” และโดยพระวาทะนี้ (พระเยซู) “สรรพสิ่งทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นมา” (ยอห์น 1:1-3)

ว้าว พระเยซูทรงสร้างสรรพสิ่งทุกสิ่งโดยฤทธิ์อำนาจที่พระบิดาทรงประทานแก่พระองค์ พระเยซูทรงค้ำจุนสิ่งต่าง ๆ ไว้ด้วยกันตลอดเวลา นี้ เปาโลบอกเราว่าพระเยซู “ทรงค้ำจุนสิ่งทั้งปวงไว้ด้วยพระวจนะอันทรงฤทธานุภาพของพระองค์” (ฮีบรู 1:3)

เมื่อผู้คนบอกพระเจ้าไปให้พ้นจากพวกเขา พวกเขาไม่เชื่อว่า พระวาทะของเจ้านั้นได้ค้ำจุนทุกสิ่งไว้ด้วยกัน พวกเขาปฏิเสธพระวาทะของพระเจ้า ซึ่งก็เหมือนกับ การปฏิเสธพระเยซูผู้ทรงเป็นพระวาทะ โนอาห์เป็นคนเดียวที่เข้าใจเรื่องนี้ เมื่อพระเจ้าทอดพระเนตรเห็นมนุษย์ที่บาป ครอบครัวของโนอาห์ก็ให้เห็น พวกเขาก็มีความเชื่อ และได้ยอมรับพระคุณของพระเจ้า ในขณะที่คนอื่น ๆ ไม่เห็นด้วย (ปฐมกาล 6:8) เช่นเดียวกันกับคนที่มาจับกุมพระเยซู และตรึงพระองค์ที่กางเขน ผู้คนที่มีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาที่น้ำท่วมได้หยุดพระเยซูจากการช่วยเหลือพวกเขา

พวกเขาไม่เพียงแต่ทิ่มแทงพระเศียรของพระองค์ด้วยมงกุฏหนามเท่านั้น แต่ยังตอกตะปูที่พระหัตถ์และพระบาทของพระองค์ที่กางเขนด้วย

เหตุใดพระเจ้าจึงทรงยอมให้มนุษย์ตอกตะปูที่พระหัตถ์ของพระเยซูไว้ที่กางเขน ในพระคัมภีร์ “พระหัตถ์” คือส่วนที่เราใช้ทำงาน

(ดู สดุดี 92:4; สุภาษิต 31:31; อีสยาห์ 59:6)

การตรึงพระหัตถ์ของพระเยซูที่กางเขน เผยให้เห็นถึงความเกลียดชังตามธรรมชาติของมนุษย์ที่มีต่อพระราชกิจอันเปี่ยมด้วยความรักและไม่เห็นแก่ตัวของพระเยซู นี่เป็นวิธีที่เราพยายามหยุดงานของพระองค์ที่จะช่วยเหลือเรา

พระเยซูตรัสว่า *“พวกท่านจงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาทั้งหลายได้เห็นความดีที่ท่านทำ พวกเขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์”* (มัทธิว 5:16)

เหตุใดพระเจ้าจึงทรงยอมให้มนุษย์ตอกตะปูที่พระบาทของพระเยซูที่กางเขน ในพระคัมภีร์ “พระบาท” คือส่วนที่เราใช้เดิน (ดู สดุดี 56:13; ฮาบากุก 3:19)

การตรึงพระบาทของพระเยซูที่กางเขน ได้เผยให้เห็นถึงความเกลียดชังตามธรรมชาติของเราที่มีต่อการให้พระบิดาเจ้าเป็นเครื่องช่วยชีวิตแบดเตอร์ของเราและการพึ่งพาพระองค์อย่างที่เราเชื่อฟัง ซึ่งก็เป็นวิธีที่เราได้หยุดคำวิงวอนของพระองค์สำหรับเราที่จะยอมรับพระคุณของพระเจ้าและเดินตามรอยพระบาทของพระองค์โดยการเชื่อฟัง เปโตรสาวกของพระเยซูเขียนไว้ว่า *“เพราะพระเจ้าทรงเรียกพวกท่านเพื่อจุดประสงค์นี้ เพราะว่าพระคริสต์ทรงทนทุกข์เพื่อพวกท่าน พระองค์ทรงวางแบบอย่างแก่พวกท่าน เพื่อท่านจะได้ดำเนินตามรอยพระบาทของพระองค์ พระองค์ไม่ได้ทรงทำบาปเลย และไม่พบการล่อลวงในพระโอษฐ์ของ*

พระองค์เลย เมื่อเขากล่าวคำหยาบคายต่อพระองค์ พระองค์ไม่ได้ทรงกล่าวตอบเขา ด้วยคำหยาบคายเลย เมื่อพระองค์ทรงทนทุกข์ พระองค์ไม่ได้ทรงขู่อาฆาต แต่ทรงมอบพระองค์เองไว้แก่พระเจ้าผู้ทรงพิพากษาอย่างยุติธรรม” (1 เปโตร 2:21-23)

คุณรู้สึกเศร้าใจที่มนุษย์ตรึงพระหัตถ์และพระบาทของพระเยซูที่กางเขนไหม ผมแน่ใจว่าคำตอบของคุณคือใช่ ผมทูลอธิษฐานว่าขอให้เราทุกคนยอมให้พระเจ้าสำแดงให้เราเห็นว่า เราสับสนและเข้าใจผิดขนาดไหนเกี่ยวกับพระลักษณะของพระองค์แม้กระทั่งต้องการตรึงพระบุตรของพระองค์ เมื่อเราเห็นถึงความผิดพลาดอันน่าสยดสยองนี้ที่มนุษย์ได้ทำลงไป และเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าพระบิดาของเรานั้น ทรงห่วงใยและรักเรามาก และพระองค์ทรงปรารถนาอย่างมากที่อยากให้เราหันไปหาพระองค์และดำเนินตามทางของพระองค์อย่างปลอดภัย จากนั้น เราจะได้รับการเปลี่ยนแปลงและเขียนธรรมบัญญัติของพระองค์ไว้ในใจและความคิดของเรา แล้วเราจะเป็นดังกระจกที่สะท้อนพระลักษณะของพระเยซู เราจะรู้จักคิด ทำงาน เดิน และรักเหมือนพระเยซูทรงทำ

เราไม่ควรลืมว่าพระเยซูทรงเป็นผู้ค้ำจุนทุกสิ่งไว้ในสถานที่ของมัน อย่าเป็นเหมือนผู้คนเหล่านั้นที่มีชีวิตอยู่ก่อนน้ำท่วมได้เลือกที่จะลืมพระองค์ ซึ่งมีกล่าวดังนี้

พวกเขาจงใจลืมข้อนี้เสีย คือโดยพระวจนะของพระเจ้า (พระเยซู) ฟ้าได้อุบัติขึ้นตั้งแต่โบราณ และแผ่นดินได้เกิดออกมาน้ำและด้วยน้ำ โดยน้ำนั่นเอง โลกในเวลานั้นก็ได้ถูกทำลายไปด้วยน้ำท่วม และโดยพระวจนะเดียวกันนั่นเอง (พระเยซู) ฟ้าและแผ่นดินในปัจจุบัน ก็เก็บรักษาไว้ ... 2 เปโตร 3:5-7

ครั้งหนึ่งพระเยซูและเหล่าสาวกของพระองค์ออกไปนั่งเรือท่ามกลางทะเล มีพายุลูกใหญ่มา และบรรดาสาวกต่างก็กลัวและกังวลว่าพวกเขาจะจมลงไปในน้ำทะเล พวกเขาถามหาพระเยซูและเห็นว่าพระองค์กำลังทรงหลับอยู่ พวกเขา

เขาปลุกพระองค์ตื่นขึ้นและทูลขอให้พระองค์ทรงช่วยพวกเขา *พระองค์จึงทรงลุกขึ้นห้ามลมและตรัสกับทะเลว่า “จงสงบเงียบ” แล้วลมก็สงบ พายุก็เงียบสนิท (มาระโก 4:39)*

ถ้าผู้คนเชื่อและวางใจในพระวาทะของพระเจ้า (พระเยซู) โลกและทะเลก็จะสงบเงียบและจะไม่มีน้ำท่วมขัง

การผลึกพระเจ้าออกไปนั้นคือสิ่งที่ทำให้เกิดน้ำท่วม ซึ่งเป็นน้ำท่วมต่างหากที่ได้ทำลายผู้คน เมื่อพระเยซูทรงเล่าเรื่องน้ำท่วมให้ผู้คนกลุ่มหนึ่งฟัง พระองค์ตรัสว่า *“น้ำท่วมล้างผลาญพวกเขาจนหมดสิ้น” (ลูกา 17:27)* พระเยซูไม่ได้ตรัสว่าพระเจ้าทรงทำลายพวกเขา แต่พระองค์ตรัสว่า “น้ำท่วม” ได้ทำลายพวกเขา และจงจดจำไว้ว่าพระเยซูคือพระวาทะของพระเจ้าที่ตรัสว่า *“เราไม่ได้ทำอะไรตามใจชอบ พระบิดาทรงสอนเราอย่างไร เราก็กล่าวอย่างนั้น” (ยอห์น 8:28)*

พระเจ้าทรงบอกผู้คนที่พระองค์จะทรงทำลายพวกเขา นั้นหมายความว่า พระองค์เพียงแค่ว่าอนุญาตเท่านั้น อนุญาตให้น้ำท่วมทำลายพวกเขา เพราะว่าพวกเขาไม่ต้องการความช่วยเหลือจากพระเจ้า พระองค์ทรงรักพวกเขา พระองค์จึงทรงยอมให้พวกเขาเลือกหนทางของพวกเขาเองอย่างน่าเศร้าใจ

ภัยพิบัติแห่งอียิปต์และพระลักษณะของพระเจ้า

ให้มาดูเรื่องเล่าอีกเรื่องหนึ่งที่ดูเหมือนพระเจ้าจะทรงทำบางอย่างที่ดูรุนแรง พระเจ้าทรงต้องการทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่กับกลุ่มคนที่เรียกว่า คนอิสราเอล แต่พวกคนเหล่านี้ตกเป็นทาสของคนอีกกลุ่มหนึ่งที่เรียกว่า คนอียิปต์

คนอียิปต์กำลังบังคับใช้งานคนอิสราเอลอย่างหนัก พระเจ้าทรงรักประชากรทั้งสองกลุ่ม แต่พระองค์ทรงประสงค์ให้คนอียิปต์หยุดใช้งานหรือทำร้ายคนอิสราเอลอย่างทาสเสีย เช่นเดียวกับประชากรที่อาศัยอยู่ก่อนน้ำท่วม การกระทำชั่วของคนอียิปต์จะทำให้เกิดภัยพิบัติขึ้นในแผ่นดิน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดขึ้น พระเจ้าจึงทรงส่งชายคนหนึ่งชื่อโมเสสไปหาผู้นำชาวอียิปต์

ผู้นำชาวอียิปต์ คือ ฟาโรห์ โมเสสบอกฟาโรห์
ให้ปล่อยคนอิสราเอลเป็นอิสระ หากคน
อียิปต์ไม่ยอมปล่อยคนอิสราเอลไป พระเจ้า
จะทรงส่งภัยพิบัติ 10 ประการมาสู่พวกเขา

ภัยพิบัติเป็นสิ่งที่เลวร้ายอย่างมาก เช่น โรค
ร้าย ผุพังแมลง แผลที่เจ็บปวด และแม้กระทั่งความมืดในระหว่างวัน แต่พระเจ้าทรง
จงใจที่จะทำให้สิ่งเลวร้าย 10 ประการนี้เกิดขึ้นกับชาวอียิปต์จริงหรือ พระเจ้าเคย

ทำสิ่งที่ไม่ดีใหม่

ทุกครั้งที่เกิดภัยพิบัติเหล่านี้ขึ้น ฟาโรห์จะขอให้โมเสสอธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อที่ภัยพิบัติเหล่านี้จะได้หมดสิ้นไป แต่แต่ละครั้งพระเจ้าทรงสำแดงพระกรุณาต่อคนอียิปต์โดยหยุดภัยพิบัตินั้น ๆ แต่ทุกครั้งที่พระเจ้าได้ทรงเผยพระกรุณา ฟาโรห์ก็จะยิ่งจองหองและโกรธเคืองต่อสิ่งเหล่านี้มากขึ้น เขาไม่ต้องการปล่อยให้คนอิสราเอลเป็นอิสระ เขาได้ตื้อรั้นต่อพระเจ้า

ในที่สุดก็มาถึงภัยพิบัติที่สิบ พระเจ้าทรงเตือนฟาโรห์ว่าจะมีเรื่องเลวร้ายเกิดขึ้นกับลูกหัวปีของทุกคน ลูกหัวปีคือบุตรคนที่โตที่สุดในครอบครัว พระเจ้าตรัสว่า

“เพราะในคืนวันนั้น เราจะผ่านไปบนแผ่นดินอียิปต์ และเราจะประหารลูกหัวปีทั้งหมด ...” อพยพ 12:12

อะไรกัน พระเจ้าจะทรงทำลายลูกหัวปีเหล่านี้ทั้งหมดจริงหรือ เราควรมีความเข้าใจอย่างไรเกี่ยวกับพระวาระของพระเจ้าจากข้อพระคัมภีร์ข้างต้นนี้ละ เราควรเข้าใจถึงสิ่งที่กล่าวนี้ เช่นเดียวกับเรื่องราวน้ำท่วมที่เราเพิ่งได้เรียนรู้ไป จงจำไว้ว่าพระเจ้าตรัสว่า พระองค์จะทรงทำลายผู้คนด้วยน้ำท่วม แต่เราได้เรียนรู้ไปแล้วว่าน้ำท่วมนั้นมาเพราะว่าผู้คนบอกพระเจ้าไปให้พ้นจากพวกเขา

แล้วภัยพิบัติสิบประการเหล่านี้ที่เกิดขึ้นละ คุณคิดว่าพระเจ้าจะทรงทำลายลูกหัวปีเหล่านี้จริงหรือ หรือพระองค์กำลังทรงอนุญาตบางอย่างเกิดขึ้นหรืออนุญาตคนอื่นมาทำลายพวกเขาตั้งช่วงเวลาแห่งน้ำท่วม ไข้แล้ว พระองค์จะทรงอนุญาตให้สิ่งเลวร้ายนั้นเกิดขึ้นนั่นเอง

แต่พระองค์ทรงมอบโอกาสให้ทุกคนปลอดภัย รวมถึงคนอียิปต์ด้วย พระองค์ทรงบอกให้ประชาชนประทับตราด้วยเลือดจากลูกแกะที่ประตูบ้านของพวกเขา ฟังดูแล้วแปลกใหม่มียะ เราจะพูดถึงเรื่องนี้หลังจากนี้ ให้ดูสิ่งที่พระเจ้าตรัสแก่พวกเขาซึ่งมีกล่าวดังนี้

“เพราะพระยาห์เวห์จะเสด็จผ่านไปเพื่อจะประหารคนอียิปต์ เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นเลือดที่วงกบประตูทั้งด้านบนและด้านข้างทั้งสองข้าง พระยาห์เวห์จะทรงผ่านเว้นประตูนั้น และจะไม่ทรงให้ผู้สังหารเข้าไปในบ้านพวกท่านเพื่อจะประหารท่าน” อพยพ 12:23

คุณได้สังเกตเห็นถึงสิ่งที่สำคัญมากในข้อพระคัมภีร์ข้างต้นนี้ไหม ผมได้สังเกตเห็นว่าไม่ใช่พระเจ้าเลยที่ทรงทำลายพวกเขา แต่เป็นผู้ที่เรียกว่า “ผู้สังหาร” ต่างหาก พระเจ้าตรัสว่าเมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นเลือด พระองค์จะไม่ยอมปล่อยให้ผู้สังหารเข้าไปในบ้านนั้น

ผู้คนบางคนเรียกผู้สังหารนี้ว่า “ทูตสวรรค์แห่งความตาย” คุณคิดว่าทูตสวรรค์องค์นี้คือหนึ่งในทูตสวรรค์ที่ดีของพระเจ้าไหม เปล่าเลย เหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าจะไม่ทำลายผู้คน

ทูตสวรรค์องค์นี้เป็นทูตสวรรค์ที่ชั่วช้า อันที่จริง หนังสือสดุดีบอกเราว่าทูตสวรรค์ชั่วเป็นเหตุให้คนอียิปต์เดือดร้อน ซึ่งมีกล่าวดังนี้

... เมื่อพระองค์ทรงทำบรรดาหมายสำคัญของพระองค์ในอียิปต์ ... พระองค์ทรงเปลี่ยนแม่น้ำของพวกเขาให้เป็นเลือด ... พระองค์ทรงส่งฝูงเหือบ มาท่ามกลางพวกเขา ... พระองค์ประทอนพืชผลของพวกเขาแก่ตึกแดนตัวอ่อน ... พระองค์ทรงทำลายเถาองุ่นของพวกเขาด้วย

ลูกเห็บ ... พระองค์ทรงปล่อยความกริ้วอันร้อนแรงของพระองค์มา
เหนือพวกเขา โดยอนุญาตให้เหล่าทูตสวรรค์ชั่วมาท่ามกลางพวกเขา
สดุดี 78:43-49

ขอทวนอีกครั้ง ความเดือดร้อนทั้งหมดนี้เกิดจากเหล่าทูตสวรรค์ชั่ว เหล่าทูตสวรรค์
ชั่วไม่ใช่ทูตสวรรค์ที่ดี ความดีและความชั่วเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกันเช่นกัน

วันสะบาโตหนึ่ง พระเยซูทรงสอนผู้คนถึงความแตกต่างระหว่างความดีและความชั่ว
แล้วพระองค์ตรัสว่า *“เราจะถามพวกท่านว่าในวันสะบาโตนั้นควรจะทำกรดีหรือ
การร้าย ควรจะช่วยชีวิตหรือทำลายชีวิต”* (ลูกา 6:9)

เมื่อพระเยซูตรัสดังนี้ พระองค์กำลังทรงสอนเราว่า การทำความดีหมายถึง "การ
ช่วยชีวิตผู้คน" ในขณะที่ การทำความชั่ว หมายถึง "การทำลาย" ชีวิตผู้คน และ
เนื่องจากพระเจ้าไม่ใช่แหล่งของความชั่ว เราจึงมั่นใจได้ว่าพระองค์จะไม่ทำลายผู้คน
เป็นอันขาด บรรดาทูตสวรรค์ชั่วไม่ได้ทำงานเพื่อพระเจ้า แต่เหล่าบริวารนี้ทำงาน
เพื่อ "ผู้สังหาร" ใครกันนะคือผู้สังหาร

จงควบคุมตัวเอง จงระวังระไวให้ดี ศัตรูของ
พวกท่านคือมาร ดุจสิงโตคำรามเดินวนเวียน
เที่ยวเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้ 1 เปโตร 5:8

มารเคยเป็นทูตสวรรค์ที่ดีคนหนึ่งของพระเจ้าแต่
กลับกลายเป็นทูตสวรรค์ที่เห็นแก่ตัวมาก คำว่า
"มาร" หมายถึง ผู้มูสา มันชอบพูดเท็จเกี่ยวกับ
พระเจ้าและพระบุตรของพระองค์ มันโกหก

เกี่ยวกับพระลักษณะของพวกเขา และกล่าวหาว่าพระเจ้าและพระบุตรนั้นทรงเห็นแก่ตัว มารจึงแต่ทำลายชีวิตผู้อื่น มันคือผู้สังหารที่ทำลายคนอียิปต์นั่นเอง

แต่ข้อคัมภีร์นี้หมายความว่าอย่างไรในหนังสือสดุดีที่เราได้อ่านไป เมื่อกล่าวหาว่าพระเจ้า “ทรงสำแดงพระพิโรธของพระองค์” เหนือคนอียิปต์ คุณคิดว่าพระเจ้าทรงสำแดงพระพิโรธอย่างไร คุณคิดว่ามันจะเหมือนกับที่เราสำแดงความโกรธของเราออกมาไหม เปล่าเลย หากปราศจากการช่วยเหลือจากพระเยซู ความโกรธของมนุษย์เราก็แสดงออกมาในทางที่ชั่วมาก ยากอบได้เขียนเรื่องนี้เกี่ยวกับความโกรธว่า *“เพราะว่าความโกรธของมนุษย์ไม่ก่อให้เกิดความชอบธรรมของพระเจ้า” (ยากอบ 1:20)*

ความโกรธที่เป็นบาปของเราส่งผลให้เราทำร้ายผู้อื่น และแม้กระทั่งตัวเราเอง แต่พระพิโรธของพระเจ้านั้นแตกต่างกัน พระพิโรธของพระเจ้าคือ พระองค์ทรงรู้สึกเศร้าพระทัยมากเมื่อถูกบังคับให้ออกห่างจากมนุษย์ไป โดยอนุญาตให้ผู้ทำลาย (มาร) ทำร้ายผู้อื่น หรือแม้แต่อุญาตให้มนุษย์ทำร้ายตัวเอง คุณเห็นความแตกต่างกันแล้วหรือยัง

นี่ไม่ใช่วิธีที่พระเจ้าทรง
สำแดงพระพิโรธ

ให้ดูตัวอย่างสองสามข้อต่อไปนี้เป็นว่าพระเจ้าทรงสำแดงพระพิโรธอย่างไร เมื่อพระเจ้าขอให้โมเสสไปที่อียิปต์และพูดกับประชาชน โมเสสกล่าวว่า *“องค์เจ้านาย ข้าพระองค์มิใช่คนพูด” (อพยพ 4:10)* พระเจ้าตรัสตอบว่า *“บัดนี้ไปเถิด เราจะช่วยเจ้าให้พูด และจะสอนคำซึ่งควรจะพูด” (อพยพ 4:12)* โมเสสยังไม่วางใจในพระเจ้าอย่างเต็มที่ ท่านทูลว่า *“องค์เจ้านาย โปรดใช้คนอื่นไปเถิด” (อพยพ 4:13)* สังเกตสิ่งที่เขียนดังต่อไปนี้

พระยาห์เวห์จึงกริ้วโมเสส แล้วตรัสว่า “เจ้ามีพี่ชายคืออาโรนคนเลว ไม่ใช่หรือ เราารู้แล้วว่าเขาคือคนพุดแก่ง และดูสิ บัดนี้เขากำลังเดินทาง มาพบเจ้า เมื่อเขาเห็นเจ้า เขาจะดีใจ เจ้าจงพุดกับเขา และบอกคำที่จะให้เขาพุด แล้วเราจะช่วยเจ้าและเขาในการพุด และจะสั่งสอนเจ้า ทั้งสองให้รู้ว่าควรทำอะไร เขาจะเป็นผู้พุดกับประชาชนแทนเจ้า เขาจะเป็นปากแทนเจ้า **อพยพ 4:14-16**

คุณได้เห็นแล้วใช่ไหมว่าพระเจ้าทรงสำแดงพระพิโรธอย่างไร พระองค์ไม่ได้ทรง ตะคอกหรือขว้างปาสิ่งของไปมา พระองค์ไม่ทรงปรารถนาจะทำร้ายโมเสสด้วยซ้ำ ทั้งหมดที่พระองค์ทรงทำ คือให้โมเสสในสิ่งที่โมเสสต้องการซึ่งไม่ได้ดีที่สุดในสายพระเนตรพระเจ้า ก็คือ ให้คนอื่นพุดแทนเขา

ในอีกตอนหนึ่งของพระคัมภีร์ เราได้ดูเรื่องของกษัตริย์ดาวิดที่ต้องการนับจำนวนประชาชน เพื่อคิดว่าเขาจะมีทหารกองทัพใหญ่ เพื่อต่อสู้กับกองทัพอื่นหรือไม่ แต่พระเจ้าทรงประสงค์ให้ดาวิดทำเช่นนั้นหรือ เปล่าเลย พระเจ้าทรงอยากให้ดาวิดวางใจในพระองค์ พระเจ้าไม่เคยทรงต้องการให้คนของพระองค์ทำสงครามกับผู้อื่น ให้มาดูสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ ซึ่งมีกล่าวดังนี้

**พระพิโรธของพระยาห์เวห์เกิดขึ้นต่ออิสราเอลอีกครั้งหนึ่ง จึงทรงเร้า
ใจดาวิดต่อสู้พวกเขา** **ตรัสว่า “จงไปนับคนอิสราเอลและคนยูดาห์”**

2 ซามูเอล 24:1

สิ่งนี้กล่าวว่าเพราะพระเจ้าทรงพระพิโรธ พระองค์จึงให้ดาวิดนับจำนวนประชาชน แต่เดี๋ยวก่อน พระเจ้าไม่ทรงต้องการให้ดาวิดทำเช่นนั้นเลย เราารู้เพราะว่าต่อมาในเรื่องพระเจ้าก็ลงโทษดาวิดที่ทำอย่างนั้น แต่ทำไมจึงกล่าวว่าพระเจ้าให้ทำเช่นนั้นละ

พระเจ้าทรงบังคับมนุษย์ให้ทำสิ่งต่าง ๆ เมื่อพระองค์ทรงกริ้วจริงหรือ เพื่อให้เข้าใจ
สิ่งนี้อย่างถ่องแท้ เราสามารถเปิดดูพระคัมภีร์ข้ออื่น ๆ ที่เล่าเรื่องนี้ซ้ำ แต่คราวนี้จะ
มีถ้อยคำที่ต่างออกไปเพื่อให้เราเข้าใจชัดเจนขึ้น

ซาตานยืนขึ้นต่อสู้อิสราเอล และคลใจให้ดาวิดนับจำนวนอิสราเอล

และยูดาห์ - 1 พงศาวดาร 21:1

คุณเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นหรือไม่ เราได้อ่านข้อความข้างต้นว่าซาตานเองนั่นแหละ ที่ทำให้
ดาวิดนับจำนวนประชากร คำว่า "ซาตาน" หมายถึง "ศัตรู" ซาตานเป็นอีกชื่อหนึ่ง
ของมาร มันเป็นศัตรูที่มูซา พระเยชูตรัสถึงมาร (ซาตาน) ว่า *“มันเป็นฆาตกรตั้งแต่
เริ่มแรกและไม่ได้ตั้งอยู่ในสัจจะ ... เมื่อมันพูดเท็จมันก็พูดตามสันดานของมันเอง
เพราะมันเป็นผู้มูสา และเป็นพ่อของการมูสา”* (ยอห์น 8:44)

ซาตานล่อลวงดาวิดไม่ให้วางใจในพระเจ้า ดาวิดได้เลือกหนทางของซาตาน ดังนั้น
พระเจ้าจึงได้ทรงถอยออกห่างอย่างน่าเศร้าใจและมอบสิ่งที่ดาวิดปรารถนาให้เขา
โดยยอมให้ซาตานชักชวนเขาให้นับจำนวนประชากรอิสราเอล นี่เป็นวิธีที่พระเจ้า
ทรงสำแดงความรู้ไว้ต่อผู้ที่ไม่ปรารถนาทำตามสิ่งที่
พระองค์ทรงสอน แต่ผมเชื่อว่ามันจะดีกว่าถ้าเราวางใจใน
พระเจ้าและพระเยซูพระบุตรของพระองค์ เพราะพระเจ้า
จะช่วยให้คุณปลอดภัยเสมอ

“พระยาห์เวห์ตรัสว่า ‘เพราะเรารู้แผนงานที่เรามีไว้สำหรับ
พวกเขา เป็นแผนงานเพื่อสวัสดิภาพ ไม่ใช่เพื่อทำร้ายเจ้า
เพื่อจะให้นาคอดและความหวังแก่เจ้า’” เยเรมีย์ 29:11

งูพิษและพระลักษณะของพระเจ้า

เพื่อพิสูจน์เพิ่มเติมว่าซาตานนั้นคือผู้สังหารที่จู่โจมคนอียิปต์ เราสามารถอ่านพระคัมภีร์เรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกับงูพิษได้

ในเรื่องนี้ ผู้คนเพิ่งออกจากอียิปต์และกำลังเดินทางผ่านถิ่นทุรกันดารใหญ่ ผู้คนเริ่มบ่นต่อโมเสสและพระเจ้า พวกเขาร้องขอว่า *“ทำไมท่านจึงพาเราทั้งบุตรและฝูงปศุสัตว์ของเราออกจากอียิปต์มาเพื่อให้อดน้ำตาย”* (อพยพ 17:3)

พวกเขาคิดว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ลงโทษผู้คนด้วยการทำลายพวกเขาหากพวกเขาทำสิ่งใดผิด พวกเขาได้เชื่อว่าพระเจ้าทรงทำเหมือนพวกพระเทียมเท็จที่คนอียิปต์บูชา แต่พระเจ้าไม่ทรงทำอย่างนั้นเลย พระเจ้าไม่ทรงประสงค์ทำลายผู้คน พระเจ้าประสงค์ปกป้องคุ้มครองเราตลอดเวลา แต่ให้เราอ่านดูบางอย่างในพระคัมภีร์ที่เข้าใจยากอีกครั้ง ดังนี้

และพระยาห์เวห์ทรงส่งพวกงูพิษมาในหมู่ประชาชน งูก็กัดประชาชน และคนอิสราเอลตายเป็นจำนวนมาก กันดารวิถี

21:6

คุณคิดว่าพระเจ้าทรงพระพิโรธมากจนพระองค์ต้องแก้งูพิษเพื่อมาโจมตีผู้คนใหม่ ผมไม่คิดอย่างนั้นเช่นกัน แล้วมันเกิดอะไรขึ้นกันแน่กับคำอธิบายของข้อพระคัมภีร์ข้างต้นนี้

พระคัมภีร์ก็กล่าวแก่เราว่ามีงูพิษอยู่ในพื้นที่อยู่แล้วที่พวกเขาอยู่ และพระเจ้าได้ทรง

ปกป้องดูแลพวกเขาจากงูพิษเหล่านี้ตลอดเวลา

... แล้วใจของท่านจะผยองขึ้น และลืมนพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านผู้
ทรงนำท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์ คือออกจากแดนทาส ผู้ทรงนำท่าน
มาตลอดถิ่นทุรกันดารใหญ่นักแล้ว ซึ่งมีงูแมงเขาและแมงป่องและดิน
แห้งแล้งไม่มีน้ำ ... เฉลยธรรมบัญญัติ 8:14-15

ผู้คนอิสราเอลได้แต่บ่น และผลก็คือ พวกเขาผลักพระเจ้าออกไป คุณจำได้ไหมว่าจะ
เกิดอะไรขึ้นเมื่อเราผลักพระเจ้าออกไป และบอกให้พระองค์ปล่อยเราไป ใช่แล้ว จะ
มีแต่เรื่องเลวร้ายเท่านั้นที่จะเกิดขึ้น ธรรมบัญญัติของพระเจ้าเป็นเหมือนกำแพง ที่
ปกป้องพวกเขาจากอันตราย แต่พวกเขาได้เลือกที่จะฝ่าฝืนธรรมบัญญัติโดยไม่
ตระหนักว่าพวกเขาจะไม่ได้รับการปกป้องจากงูร้ายที่เข้ามาโจมตี

ผู้ใดขุดบ่อไว้ ผู้นั้นจะตกลงในบ่อนั้น ผู้ใดทิ้งกำแพงทะลุเข้าไป (ธรรม
บัญญัติของพระเจ้า) งูจะขบกัดผู้นั้น - ปัญญาจารย์ 10:8

ดังนั้น เมื่อเราอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระเจ้าที่กล่าวว่าพระองค์
"ทรงทำให้เกิด" หรือ "ทรงประทาน" สิ่งที่เราต้องเข้าใจว่าพระเจ้าทรงกำลัง
อนุญาตให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น เปาโลยังได้เขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้ ขอให้สังเกตอย่าง
ละเอียดถึงสิ่งที่เขาพูด

อย่าให้เราลองตีพระคริสต์ เหมือนบางคนในพวกเขาได้ทำ แล้วต้อง
พินาศด้วยงูร้าย อย่าให้เราบ่นเหมือนบางคนในพวกเขาได้ทำ แล้ว
ต้องพินาศด้วยองค์เพชรฆาต (ผู้ทำลายหรือผู้สังหาร)

1 โครินธ์ 10:9-10

ข้อพระคัมภีร์ข้างต้นนี้ได้กล่าวถึงมารผู้ทำลายอีกครั้ง มันชอบสร้างความเดือดร้อนมากมาย ในอีกตอนหนึ่งของพระคัมภีร์ได้บอกเราว่าทูตสวรรค์ผู้ทำลายล้างซึ่งทำตัวเหมือนงูพิษคือมารที่เราได้เรียนรู้ไปแล้วชื่อซาตาน ซึ่งมีกล่าวดังนี้

... ไซแล้ว **พญานาคใหญ่ตัวนั้นคืองูตีกดาบรพรพ** ที่เขาเรียกกันว่า**มาร**
และซาตานผู้ล่อลวงมนุษย์ทั้งโลก - วิวรรณ์ 12:9

เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้ซาตานทำลายและรังควานคนอียิปต์และกัทรงอนุญาตให้มันทำให้ดาวিদนับจำนวนประชากร พระเจ้าทรงอนุญาตให้ซาตานทำลายผู้คนเหล่านี้ด้วยงูพิษ แต่ทำไมพระเจ้าถึงทรงทำเช่นนี้ พระเจ้าทรงต้องทำสิ่งนี้เพื่อสำแดงให้เราเห็นว่าเกิดอะไรขึ้นเมื่อเราเลือกดำเนินชีวิตที่เห็นแก่ตัว และเมื่อเราตระหนักว่าเราต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง เราก็จะมีความพร้อมและเต็มใจที่จะขอความช่วยเหลือจากพระองค์

ในที่สุดผู้คนตระหนักว่า พระเจ้าได้ทรงปกป้องพวกเขาตลอดทาง ดังนั้นพวกเขาจึงทูลอธิษฐานขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า พระเจ้าทรงบอกโมเสสให้ทำงูจากทองสัมฤทธิ์แล้วแขวนไว้บนเสา พระเจ้าทรงบอกพวกเขาว่าถ้าพวกเขาออกไปที่ทุ่งทองสัมฤทธิ์พวกเขาจะหายเป็นปกติ ซึ่งเป็นจริงอย่างที่ว่า ทุกคนที่มองนั้นหายกลับมาเป็นปกติ

เมื่อพระเยซูทรงอาศัยอยู่บนโลก พระองค์ทรงพบกับชายท่านหนึ่งชื่อนิโคเดมัส นิโคเดมัสถามถึงงานของพระเยซู พระเยซูตรัสตอบเขาว่า

“...โมเสสยกขึ้นในถิ่นทุรกันดารอย่างไร บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้น

อย่างนั้น เพื่อทุกคนที่วางใจพระองค์จะได้ชีวิตนิรันดร์” ยอห์น 3:14-15

พระเยซูกำลังตรัสถึงการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ ภูเขาซีนายที่โมเสสยกขึ้นเป็น
บทเรียนเกี่ยวกับพระเยซูที่ทรงถูกยกขึ้นที่กางเขน

แต่จงจำไว้ว่าภูเขาเป็นตัวแทนของซาตานเสมอ เมื่อพระเยซูทรงถูกตรึงบนไม้กางเขน
พระองค์ทรงเอาชนะซาตานและยุดิคำมุสาทั้งหมดของมัน พระเยซูทรงเปิดเผยให้
เราเห็นว่า พระองค์นั้นทรงอ่อนโยนเหมือนลูกแกะ ขณะที่ซาตานเป็นงูร้ายที่จ้อง
ทำลายและพุดบิตเป็นอันเกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้า อิชยาห์บอกเราเพิ่มเติม
เกี่ยวกับพระเยซูว่า

ท่านถูกบีบบังคับและถูกข่มใจ ถึงกระนั้น
ท่านก็ไม่ปริปาก เหมือนลูกแกะที่ถูกนำไป
ฆ่า และเหมือนแกะที่เป็นใบ้ต่อหน้าผู้ตัด
ขนของมันเช่นใด อิชยาห์ 53:7

คุณคงเริ่มเข้าใจแล้วใช่ไหม ว่าเหตุใดพระเจ้าจึงทรงบัญชาให้ชาวอิสราเอลทาเลือด
ของลูกแกะที่ประตูบ้านของพวกเขา ลูกแกะนั้น อธิบายถึงอาณาจักรของพระเจ้า
ซึ่งเกี่ยวกับความอ่อนโยน ความรัก และความเมตตากรุณาต่อผู้อื่น ผู้คนใน
อาณาจักรของพระเจ้าปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความกรุณาเสมอ แม้แต่กับคนที่ใจร้ายกับ
เขา

งูพิช อธิบายถึงอาณาจักรของซาตาน ซึ่งมักจะเกี่ยวกับการทำลายและเห็นแก่ตัว
เสมอ ผู้คนในอาณาจักรของซาตานชอบบังคับคนอื่นให้ทำสิ่งที่ชั่วหรือปราศจาก
ความรัก การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเผยให้มนุษย์เห็นว่า ใครคือศัตรูที่แท้จริง โดย
เปิดเผยว่าซาตานเป็นผู้มูสาและผู้ทำลายล้างที่ทำให้ดูเหมือนว่าพระเจ้ากำลังทรง

ทำลาย การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูสำแดงให้มนุษย์เห็นเช่นกันว่าพระองค์และพระเจ้านั้นทรงรักมนุษย์มากเพียงใด และพระองค์ทรงยอมตายเพื่อไถ่บาปมนุษย์ ไม่ใช่เพื่อฆ่าทำลายพวกเขา

ผมทูลอธิษฐานว่าหนังสือเล่มนี้จะทำให้คุณเข้าใจพระลักษณะของพระเจ้ามากขึ้น และสามารถให้ความเข้าใจและแนวทางเหล่านี้ไปใช้ได้เมื่อคุณอ่านเรื่องราวอื่นในพระคัมภีร์ เช่น เมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ การต่อสู้ของเมืองเยรีโค และบึงไฟที่ดับทุกข์และความตายทั้งปวง

โปรดจำไว้เสมอว่า พระเจ้าไม่ได้ทรงยกโทษเราเพราะพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ แต่เพราะการที่พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ที่กางเขนได้เปิดเผยถึงความจริงของธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังของเรา และหัวใจของพระบิดาที่ทรงให้อภัยเราแล้วและพร้อมที่จะรักษาเรา สิ่งที่เราต้องทำ คือ เพียงแค่เชื่อและยอมรับ

ซาตานหลอกล่อเราให้กลัวพระบิดาที่สถิตบนสวรรค์ ว่าพระเจ้านั้นทรงเป็นผู้ที่เรียกร้องให้เราประพฤติตนก่อนที่พระเจ้าจะทรงรักเรา ยอห์นได้เขียนความเป็นจริงไว้ว่า *“เรารัก ก็เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน” (1 ยอห์น 4:19)* พระองค์ไม่ได้ทรงรักเราเพราะว่าเราดี ทำไม่ละ เพราะพระเยซูตรัสว่า *“ไม่มีใครประเสริฐนอกจากพระเจ้าองค์เดียว” (ลูกา 18:19)* พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงสามารถทำให้เราประเสริฐโดยพระวิญญูณของพระองค์ที่สถิตอยู่ในเรา หากเราไม่ต่อต้านพระองค์ พระองค์จะทรงช่วยเราให้รอดจากบาป (ความเห็นแก่ตัวของเรา) และความสับสนของเรา พระองค์ทรงทำเช่นนี้เพราะพระองค์ทรงรักเรา พระองค์ทรงยอมรับเราด้วยเหตุผลที่ว่าเราทุกคนเป็นลูกของพระองค์

คำปริศนา

ให้ค้นหาและวงกลมคำเหล่านี้ที่ใช้อธิบายเกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้า

อ	ไ	แ	พ	ผู้	ป	ระ	ทา	น	ก	ร	ใ	ณา	
ผู้	พี่	ม่	ล	ไ	ม	ฏ	ฒ	ใ	ค	รุ	ฟ	รุ	ม
ก	ไ	ท	ไ	ห้	ฏ	ก	ณา	อ	อ	น	ย	ง	น
ไ	ม่	ไ	ช้	ค	ว	ม	รุ	น	แ	ร	ง	น	ไ
จ	เ	ระ	ค	ว	ม	ร้	ก	ณ	อ	บ	ย	ฒ	แ
คิ	ห้	น้	เ	ม	ค	ค	น	อ	ร	โ	บ	พ	พ
ล	น	ช	จ	ช้	ท	อ	ฐ	ค	น	บ	ท	ม	ภ
ไ	แ	ค	ล้	ว	ห	วิ	ป	อ	ร	วิ	ใ	ท	ท
ว	กั	ร้	ช	ย	ส	พ	อ	ล	ว	สุ	ฏ	ญ	ลี
ร	ด้	ง	ล้	เ	ภ	ค	พ	แ	พ	ท	ย้	อ	พ
ค	ว	ย	ระ	ห	ธ	ม	ณ	ง	บ	ธ้	รุ	ง	บ
ไ	ว	ป	ฒ	ลี	ภ	ท	ย	ช	ห	สุ	ว	ย	ง
ท	กั	บ	น	อ	ห	บ	ผู้	พี่	น	ฟู	รุ	บ	ส
แ	ม	ร	ก	ส	อ	วิ	ว	เ	ม	ค	ก	รุ	ม

ไม่เห็นแก่ตัว

ผู้ให้ความช่วยเหลือ

ไม่ใช้ความรุนแรง

แพทย์

ความรัก

อ่อนโยน

ผู้ฟื้นฟู

กรุณา

ประเสริฐ

เมตตา

บริสุทธิ์

ผู้ประทาน

บิดามารดา/ผู้ปกครอง – เพื่อการศึกษาที่เจาะลึกมากขึ้นต่อจากหนังสือเล่มนี้ มีหนังสืออีกเล่มหนึ่งที่มีความเชื่อมโยงกันที่อยากจะแนะนำให้อ่าน คือ

พระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงอ่อนโยนของเรามอบหลักฐานที่น่าสนใจอยู่ในหนังสือพระคัมภีร์ เพื่อให้พระเจ้าพ้นจากข้อกล่าวหาที่ว่าพระองค์ไม่ทรงใส่ใจ ทรงโปรดการพิพากษา การบังคับ ทรงไม่ยุติธรรม ทรงมีอารมณ์ฉุนเฉียว หรือชอบความรุนแรง หนังสือเล่มนี้แสดงให้เห็นว่าพระคัมภีร์ทั้งเล่มหากมนุษย์เข้าใจอย่างถูกต้องจะสอดคล้องกับถ้อยแถลงที่ชัดเจนที่ว่า “พระเจ้าทรงเป็นความรัก” (1 ยอห์น 4:8)

สามารถดาวน์โหลดหนังสือฟรีได้ที่: fatheroflove-thailand.com

อะไรคือพระลักษณะที่แท้จริงของพระเจ้า

พระคัมภีร์หมายความว่าอย่างไรเมื่อพูดถึง
พระพิโรธและความกริ้วของพระเจ้า

พระเจ้าได้ทรงใช้การทรมานและทำให้เกิดน้ำท่วมเพื่อทำลายผู้คน
จำนวนนับล้านคนเพราะพวกเขาไม่ทำตามที่พระองค์ตรัสจริงหรือ

พระพิโรธของพระเจ้าต้องการแก้แค้นและทำลายคน
อียิปต์โดยส่งภัยพิบัติ 10 ประการให้พวกเขาจริงหรือ

พระเจ้าทรงโกรธกริ้วกับคนของพระองค์ถึง
ขนาดส่งงูพิษมาเพื่อฆ่าพวกเขาจริงหรือ

นี่คือความยุติธรรมของพระเจ้าหรือไม่

คำถามเหล่านี้เป็นคำถามที่ลูก ๆ ของเราต้องตอบเมื่อโตขึ้น
อยากถามว่า พวกเขาจะมีความพร้อมไหม
ถ้าจั้น มาเตรียมตัวให้พร้อมกันเถอะ

